

Miljøstyrelsen
Att.: Erhverv

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Høringssvar til udkast til "Bekendtgørelse om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer."

DI takker for muligheden for at kommentere på bekendtgørelsen, der skal implementere SEVESO III-direktivet i Danmark.

Industriel aktivitet der involverer håndtering af farlige stoffer skal i sagens natur reguleres, så man sikrer et højt beskyttelsesniveau for mennesker og miljø. Formålet med SEVESO III-direktivet er, at imødegå risikoen for større ulykker i det omfang man oplevede i den italienske by Seveso i 1976 og i Schweizerhalle i 1986.

SEVESO III-direktivet undtager en række aktiviteter relateret til transport fra direktivets anvendelsesområde i artikel 2. Netop disse områder medtages i den danske bekendtgørelse. Man må forsøge at gå tilbage og tænke over, hvorfor direktivet netop ikke inkluderer disse aktiviteter. Det skyldes, at det ikke er direktivets hensigt at medtage disse aktiviteter, da de er reguleret via andre regler, og man overimplementerer således direktivet på bekostning af eksempelvis danske havne- og transportvirksomheder, der i forvejen er underlagt skrappe regler via internationale transportregler. Desuden kan man konstatere, at betragtning 12 fra SEVESO-II der lægger op til særregler på området, ikke er med i SEVESO-III. Derudover er formuleringen i bekendtgørelsen §3, 3), b) "Arealer, der jævnligt anvendes til midlertidig henstilling af farlige stoffer i forbindelse med transport" desværre en meget løs formulering, der kan medføre inkludering af en del arealer, der ligger meget langt fra tanken bag SEVESO III-direktivet.

I udkastet til bekendtgørelsen har man ligeledes valgt at bibeholde andre grænseværdier for chlor og ammoniak end resten af EU. Konsekvensen af §4, 3) b) er, at mejerier, slagterier og lignende virksomheder, der har et ammoniak anlæg, der anvendes til køling, stadig er risikovirksomheder i Danmark. Danmark fastholder således en faktor 10 skærpelse af grænsen for ammoniak, hvilket kun kan vurderes som en upassende overimplementering af direktivet på et område, der allerede er reguleret via maskindirektivet. SEVESO III-direktivet er ikke skabt for at regulere denne type virksomheder. Det er meningen, at meget alvorlige uheld med kemikalier skal undgås, ikke at skabe unødvendige arbejdsprocesser til gene for små virksomheder i Danmark. De danske myndigheder har forsøgt at få den danske tærskelværdi for ammoniak skrevet ind i SEVESO III-direktivet, hvilket ikke blev vurderet nødvendigt. Dette burde være blevet taget til efterretning og efterfølgende ikke medtaget i den nye bekendtgørelse.

Den nye §11 med bilag 6, der omhandler sårbarhedsvurdering og sikringsplan, er i vidt omfang noget der overlapper med allerede eksisterende praksis. Det er udmærket, at det nu kommer med i bekendtgørelsen. Lovteksten giver god mening og er forståelig. DI har

fuld tillid til, at politiet er vurderende myndighed, og således vil komme med nogle balancerede vurderinger af, hvornår det er nødvendigt med en sikringsplan.

I det følgende gennemgås en række bemærkninger i forhold til udkastet.

- 1) I § 4, 2) står der nu omkring stofferne "er til stede" i stedet for "kan forekomme", som der stod i den gamle udgave af bekendtgørelsen. Det antages, at ændringen skyldes et ønske om at være direktivnær.
- 2) I § 4, 9) beskrives det, at de farlige stoffer der kan blive dannet ved ukontrollerede hændelser skal tælle med. Det bør overvejes, om dette skal formuleres mere præcist, da det er uklart, om de farlige stoffer der kan dannes ved en brand i eksempelvis et møbellager skal tælle med.
- 3) § 4, 10) beskriver definitionen på et større uheld. Der er tale om direktivteksten, men man bør forsøge at beskrive det mere præcist. Hvis ikke i bekendtgørelsen så i en kommende vejledning. Flere kriterier er relevante, men et oplagt kriterie er, at 5% af tærskelmængden af et givet stof skal være involveret. Man bør således skele til definitionen af, hvornår man skal anmelde til Kommissionen. To samtidige betingelser skal være til stede: En vis mængde og en konsekvens af en vis alvor.
- 4) I § 4, 13) beskrives hvad der i forbindelse med bekendtgørelsen skal forstås ved ordet "risiko". Her er der tale om en direktivnær formulering, men alle risikomyndigheder bør her være opmærksomme, så risiko og sandsynlighed er begreber alle arbejder med på samme niveau.
- 5) Følger der af § 6, stk. 2, 1) og 2) at Beredskabsstyrelsen altid fastsætter vilkår for kommunalbestyrelsens godkendelse for kolonne 3 virksomheder? Dette er uklart formuleret. Det bør tydeliggøres hvornår Beredskabsstyrelsen er myndighed.
- 6) Af § 7, 2) fremgår det, at alle risikovirksomheder nu skal have et sikkerhedsledelsessystem. Dette står ikke eksplicit i den nuværende bekendtgørelse. Formuleringen om sikkerhedsledelsessystemer er dog den samme i både SEVESO-II og SEVESO-III, så man kan overveje, hvad der har ændret sig i Danmark, siden det nu eksplicit fremgår, at der skal være et sikkerhedsledelsessystem.
- 7) Af § 9, stk. 1 følger, at der er stor forskel på, hvad en virksomhed skal gøre, alt efter om der er tale om en "væsentlig ændring" eller en "ændring". Dette bør præciseres. Desuden skal det præciseres, hvornår resultatet af en gennemgang medfører, at man skal meddele kommunalbestyrelsen om ændringen. Hvornår behøver man ikke meddele?
- 8) Af § 9, stk. 3 skal virksomheden både meddele ændringer til Miljøstyrelsen og kommunalbestyrelsen. Dette går principielt imod regeringens overordnede ambition om regelforenklinger. Det må være nok at underrette én myndighed.

- 9) Af § 13, stk. 5 fremgår det, at risikomyndighederne skal træffe afgørelse inden for deres områder inden for en *rimelig* frist. Erfaringen er, at det de senere år har taget alt for lang tid for myndighederne at træffe disse afgørelser, hvilket i ekstreme tilfælde kan betyde, at en risikogodkendelse har taget 3 år eller længere. Det er uambitiøst ikke at forpligte sig på tidsfrister, når det kan lade sig gøre for behandlingen af eksempelvis miljøgodkendelser. I Sverige opleves hurtigere ekspeditionstid.
- 10) Af § 14, stk. 1 fremgår det, at myndighederne skal stille oplysninger til rådighed angående potentielle dominoeffekter. Dette tiltag hilses velkomment.
- 11) Af § 16 stk. 3 fremgår det, at listen over de farlige stoffer der findes på en virksomhed skal gøres offentligt tilgængelig. Man bør nøje overveje hvornår hensynet til offentlighedens kendskab til risikoaktivitet, kommer til at gå ud over den sikkerhed man også ønsker at varetage, for at imødegå personer med ondsindede hensigter. Der er, og vil altid være en modstrid imellem offentliggørelse og "security".
- 12) Af § 22 stk. 1 fremgår det, at hver risikomyndighed senest 2 måneder efter et tilsyn meddeler virksomheden de konklusioner, den har draget. Der synes ikke at være nogen grund til, at denne frist bør være mere end 1 måned.
- 13) I § 31 fastslås det, at der skal indsendes nye oplysninger og rapporter senest 1. juni 2016. Det bør sikres, at myndighederne har mandskab til at behandle den mængde ansøgninger, der kan forventes. Derudover bør myndighederne i en vejledning præcisere, hvilke nye oplysninger det er nødvendigt at sende til kommunalbestyrelsen, hvis man lige har fået opdateret sit sikkerhedsdokument som kolonne 2 virksomhed i henhold til bekendtgørelse nr. 1666 af 14/12/2006.
- 14) Kaliumnitrat er et navngivet stof både i den gældende (Bilag 1, del 2) og i den kommende risikobekendtgørelse (Bilag 1, del 2).

I note 18 er tærskelværdierne 1250/5000, hvilket gælder for de blandede kaliumnitrat gødninger (i krystallinsk form), der har samme fareegenskaber som ren kaliumnitrat.

Hvis man derimod håndterer teknisk kaliumnitrat indeholdende 0.1% antiklumpningsmiddel, hvorved produktet ikke længere er "rent", falder produktet ind under farekategori P8 med tærskelværdierne 50/200, uagtet at fareegenskaberne er de samme som for de blandede gødninger nævnt i note 18. Det er yderst uheldigt, at man i bilaget skriver "kaliumnitrat" og i noten "blandinger" (med hvad og hvor meget?) med samme oxiderende egenskaber som den rene vare. Sammenlignet med tærskelmængder for ammoniumnitrat som pga. brisante egenskaber er langt farligere, er det uforståeligt at ren kaliumnitrat er placeret hos de unavngivne stoffer i bilag 1.

Denne problemstilling bør løses i en fremtidig udgave af direktivet.

- 15) I Bilag 2, 3) står der, at CLP fareklassificeringen skal fremgå. Det bør være tilstrækkeligt at angive farekategori i forhold til bilag 1. Det er en ikke ukompliceret ekstra byrde, at skulle angive CLP-klassificeringen for de enkelte stoffer, hvis man har et større lager.
- 16) Af bilag 2, 6) fremgår det, at anmeldelsen skal indeholde en række oplysninger om forhold i virksomhedens omgivelser. Herunder også oplysninger om andre virksomheder i nærheden. Dette er en overimplementering af direktivet, der i Artikel 7, 1. d ikke kræver indsendelse af kort eller situationsplan, og i artikel 7, 1. g kun kræver oplysninger om nabovirksomheder "hvis disse findes". I øvrigt kan oplysninger om nabovirksomheder kun fremsendes, hvis myndighederne selv har oplyst disse. Derfor er dette overflødig tekst.
- 17) Dele af bilag 1, 2, 3 og 4 er fortsat ikke mulig for havne-, transport- og logistikvirksomheder at overholde, da de indebærer oplysninger om mængderne af de farlige stoffer. Dette er en oplysning, som de virksomheder der håndterer emballeret gods under transport ikke har og ikke kan få kendskab til. Dette er således også et af de væsentligste problemer, ved at disse virksomheder overhovedet er omfattet af reglerne, jf. § 3, stk. 3 a-d.
- 18) Det er et grundlæggende problem, at der ikke er ret stor forskel på, om man er kolonne 2 eller 3 virksomhed. I andre lande, herunder Sverige og Tyskland, er det tydeligere hvad forskellene er. Dette understreges med al ønskelig tydelighed i Bilag 3, hvor der står "Nogle kolonne 2-virksomheder adskiller sig dog ikke meget fra kolonne 3-virksomheder med hensyn til mængden af farlige stoffer. I disse tilfælde skal sikkerhedsdokumentet i vidt omfang have samme indhold som en sikkerhedsrapport for kolonne 3-virksomheder". Man bør være opmærksom på de tærskelværdier, direktivet har fastsat. De kan ikke tolkes, og bør respekteres af myndighederne. For kolonne 2 virksomheder hedder det i bilag 3 yderligere om sikkerhedsdokumentet, at det "skal påvise et højt beskyttelsesniveau". En bedre formulering kunne med fordel være "et passende beskyttelsesniveau". Ordet "højt" bliver populært sagt elastik i metermål, og vil give anledning til vidt forskellige tolkninger hos de stedlige myndigheder. Man bør i det hele taget tilstræbe ensartethed i håndhævelsen.

DI står til rådighed for uddybende bemærkninger.

Med venlig hilsen

Nikolai Stubkjær Nilsen, konsulent DI

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
København K
mst@mst.dk

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Landbrug & Fødevarers bemærkninger til udkast til risikobekendtgørelse, J. nr. 029-00331. Miljøstyrelsen har den 27. marts 2015 udsendt udkast til ny risikobekendtgørelse med høringsfrist den 4. maj 2015. Indledningsvist skal Landbrug & Fødevarer takke for muligheden for at komme med bemærkninger.

Landbrug & Fødevarer er enig i, at man skal regulere virksomheder, som udgør en risiko for større uheld med farlige stoffer. Af samme årsag har EU indført grænser for, hvornår man som virksomhed behandler mængder af kemiske stoffer, som medfører risiko for større uheld.

Den danske implementering af Seveso-direktivet indeholder imidlertid en massiv overimplementering af krav til blandt andet fødevareraktiviteter med ammoniakkelemlæg. I Danmark har man således valgt at indføre en tærskelværdi for, hvornår et ammoniakoplæg er omfattet, som er væsentlig lavere end EU's tærskelværdi. Dertil kommer, at kelemlæggene i forvejen er omfattet af Arbejdstilsynets regler samt EU-regler til trykbærende udstyr der gør, at anlæggene er sikrede mod uheld. Der er således tale om en særdeles byrdefuld dobbeltregulering.

Den danske overimplementering medfører blandt andet, at slagterier og mejerier skal leve op til særdeles komplicerede og voldsomt fordyrende danske regler, som har til formål at håndtere de risici, som eksempelvis en stor kemikaliefabrik kan påføre omgivelserne.

Landbrug & Fødevarer skal derfor kraftigt opfordre Miljøstyrelsen til at benytte lejligheden til at fjerne den meget byrdefulde og unødvendige overimplementering af Seveso-direktivet. Det vil medføre en markant administrativ lettelse for berørte danske fødevareraktiviteter, og være med til at styrke deres konkurrenceevne.

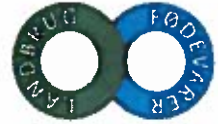
Det er endvidere Landbrug & Fødevarers forståelse, at bekendtgørelsen ikke har til hensigt at ændre beskyttelsesniveauet, og det forventes derfor også, at bekendtgørelsen ikke vil medføre, at flere virksomheder omfattes af reglerne, herunder virksomheder med kelemlæg. Såfremt dette ikke er tilfældet, vil Landbrug & Fødevarer gerne drøfte denne problemstilling nærmere.

Stop for yderligere overimplementering

Det bør desuden - som et absolut minimum - sikres, at implementeringen af Seveso III-direktivet ikke fører til yderligere overimplementering. Landbrug & Fødevarer skal i den forbindelse kraftigt opfordre til, at alle virksomheder - som ikke er omfattet af direktivet - undtages alle nye krav i Seveso III-direktivet.

Landbrug & Fødevarer repræsenterer landbruget og fødevarerhvervet i Danmark. Organisationen er resultatet af en fusion mellem Landbrugsprodukt, Danske Slagterier, Dansk Svineproduktion, Dansk Landbrug med Dansk Landbrugs Mejerier og Dansk Landbrugsrådgivning, samt væsentlige dele af Mejeriforeningens aktiviteter.

Landbrug & Fødevarer repræsenterer Danmarks største kompetencebyrge med 150.000 beskæftigede og en samlet eksport på mere end 180 mia. kr. årligt.

Såfremt der ønskes en overimplementering af direktivet, bør det ikke ske, uden Folketinget er inddraget.

Kolonne 3 overimplementering (§ 11 og bilag 6)

Landbrug & Fødevarer er principielt imod yderligere overimplementering af Seveso-direktivet, og skal gøre opmærksom på, at landbrugserhvervet er afhængig af gødningsoplæg, og at den påtænkte overimplementering derfor må forventes at medføre negative konsekvenser for erhvervet, dels som følge af administrative byrder men også i forhold til yderligere investeringskrav som følge af myndighedsbehandlingen. Landbrug & Fødevarer skal endvidere gøre opmærksom på, at reglerne kan fordyre eller stoppe planer om fremtidige udvidelser af gødningsoplæg, og dermed være med til at bremse væksten i erhvervet.

Landbrug & Fødevarer skal anmode om, at Miljøstyrelsen redegør for de økonomiske konsekvenser som følge af den påtænkte overimplementering, og at resultatet forelægges Folketinget inden bekendtgørelsen underskrives af ministeren.

Landbrug & Fødevarer skal endvidere anmode om et møde med Miljøstyrelsen for at drøfte problemstillingen nærmere.

Da den påtænkte overimplementering forventes at få konsekvenser for landbrugsvirksomhederne, vil Landbrug & Fødevarer - som aftalt telefonisk med Miljøstyrelsen - vende tilbage senest onsdag den 6. maj med yderligere bemærkninger til § 11 og bilag 6.

Lettelse af administrative byrder

Med henvisning til direktivets præambel nr. 4 hvor det fremgår, at de administrative byrder så vidt muligt skal mindskes, skal Landbrug & Fødevarer opfordre til, at Miljøstyrelsen også har fokus på dette aspekt i implementeringen af bekendtgørelsen.

For eksempel bør myndighedens mulighed for at kræve dokumentation begrænses. Myndighederne kan i mange tilfælde få oplysninger i forbindelse med det fysiske tilsyn, fx oplysninger om de enkelte procedurer, hvor der efterfølgende ikke er behov for yderligere krav om dokumentation af disse forhold. Et tilsyn kan på denne måde bidrage til en mere smidig og effektiv sagsbehandling.

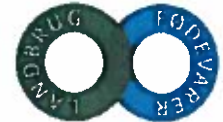
Det kan endvidere overvejes, om virksomheders eksisterende standarder indenfor arbejdsmiljø, miljø, kvalitet og ledelsessystemer kan udgøre tilstrækkelig dokumentation for det ønskede beskyttelsesniveau.

§ 5 - Planlægning

Landbrug & Fødevarer er i tvivl om, hvorvidt paragraffen har til hensigt at videreføre Naturstyrelsens 500 meters cirkulære i forhold til passende afstand til anden arealudnyttelse¹.

Det bør i bekendtgørelsen og vejledning gøres helt klart, at eksisterende risikovirksomheder ikke skal stilles ringere som følge af paragraffen, og at der fx ikke må etableres ny bebyggelse nær en risikovirksomhed, som vil medføre skærpede krav til virksomheden.

¹ Cirkulære om planlægning af arealanvendelsen indenfor en afstand af 500 meter fra risikovirksomhed

§ 7 – Sikkerhedsledelsessystem og forebyggelsesplan - overimplementering

Landbrug & Fødevarer skal gøre opmærksom på, at kravet om, at forebyggelsesplanen i henhold til § 7, stk. 2 skal gennemføres via et sikkerhedsledelsessystem er en overimplementering for så vidt angår kolonne 2-virksomheder. Det fremgår tydeligt af Seveso III-direktivets artikel 8, nr. 5, at kolonne-2 virksomheder ikke er forpligtiget til at følge et sikkerhedsledelsessystem, men at der er metodefrihed til blandt andet at anvende eksisterende systemer. Det fremgår af direktivets formulering om, at forebyggelsesplanen kan indføres ved hjælp af andre "hensigtsmæssige midler, strukturer og ledelsessystemer". Dette bør afspejles i bekendtgørelsen (fx i § 7 og bilag 3) og tilhørende vejledninger, så det sikres, at disse virksomheder ikke bliver mødt med nye krav i forhold til i dag.

Ligeledes skal Landbrug & Fødevarer gøre opmærksom på, at ordlyden i § 7, stk. 1 er en overimplementering af direktivet, da det fremgår, at forebyggelsesplanen skal angive "*indsatsen for løbende at reducere risikoen for større uheld*". Af ordlyden i direktivets artikel 8, nr. 1 fremgår det, at målet er "*løbende at forbedre kontrollen med risikoen for større uheld*". Det vurderes, at ordlyden i bekendtgørelsesudkastet er en væsentlig skærpelse og en overimplementering af direktivet. Landbrug & Fødevarer skal på baggrund af ovenstående derfor opfordre til, at direktivteksten implementeres direktivnært.

Kapitel 14 – Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

Det er problematisk, at der som følge af bekendtgørelsesudkastet skal startes en helt ny sagsgang op med henblik på at leve op til kravene allerede den 1. juni 2016. Denne frist kan virke endnu mere overflødig for de virksomheder, som fx har fået deres sikkerhedsdokument godkendt indenfor det seneste år.

For virksomheder, som ikke er omfattet af direktivet, bør kravene således først efterleves, når sikkerhedsdokumentet alligevel skal revideres. Det vil spare både myndigheder og virksomheder for en ny sagsgang og dertilhørende administrative byrder samt frigøre ressourcer til de virksomheder, som reelt er omfattet af direktivet, og som skal efterleve kravene pr. 1. juni 2016.

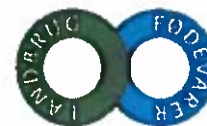
Bilag 2, nr. 6 og bilag 3, II – Oplysninger om virksomhedens omgivelser

Virksomheder har ikke kendskab til, hvilke farlige stoffer andre virksomheder ligger inde med, eller hvilke aktiviteter andre virksomheder har, som kan være årsag til større uheld. Virksomhederne har ej heller hjemmel til at kræve disse oplysninger udleveret.

I direktivteksten fremgår det, at oplysningerne kun skal anmeldes "*hvis sådanne findes*". Det ligger i direktivets ordlyd, at virksomhederne kun er forpligtet til at anmelde disse oplysninger, såfremt virksomheden har nem adgang til disse. For at sikre virksomhedernes retsstilling bør der indføres en direktivnær implementering, og efterfølgende vejledes i, hvordan en virksomhed kan leve op til kravet.

Bilag 3, nr. 3 – Integreret sikkerhed

Så vidt Landbrug & Fødevarer kan vurdere, så er kravet om integreret sikkerhed en implementering af et element i sikkerhedsrapporten, som kun omfatter kolonne 3-virksomheder (artikel 10, nr. 2, litra c). Kravet er særdeles byrdefuldt, og er ikke proportionalt med de risici, som en kolonne-2 virksomhed måtte udgøre.

I forhold til bygningers konstruktion og udstyr, så er dette allerede behandlet i forbindelse med byggesagsbehandling og CE-mærkning.

Offentlighed

Landbrug & Fødevarer skal gøre opmærksom på, at forebyggelsesplanen bør sikres fortrolighed som følge af de nye regler, herunder i forhold til aktindsigt i dokumenter, som myndighederne er i besiddelse af. Et øget krav om fortrolighed skal ses i lyset af, at flere af oplysningerne i forebyggelsesplanen kan misbruges, fx til terrorformål.

Kommende vejledninger

Landbrug & Fødevarer noterer sig, at Miljøstyrelsen vil offentliggøre en række supplerende vejledninger, og ser frem til at blive inddraget i arbejdet.

Detaljerede bemærkninger

§ 4, nr. 5: er der tale om en udtømmende opstilling, eller omfattes også anlæg på tag eller rørføringer i luften?

§ 8, stk. 3 og § 9: der må være tale om en fejl, da det ikke er *ændringen*, men *risikoen* for uheld der skal være væsentlig. Såfremt der ikke er tale om en fejl, skal Landbrug & Fødevarer anmode om et møde for at drøfte problemstillingen.

§ 22: Bekendtgørelsen giver myndighederne en frist på 2 måneder til at meddele virksomheden de konklusioner, som den har draget. Landbrug & Fødevarer mener ikke, at der er nogen saglig begrundelse for så lang en frist. Fristen bør fastsættes til minimum én måned.

Såfremt der er spørgsmål eller problemstillinger, der ønskes uddybet, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Henrik Borg Kristensen
Seniorrådgiver

D 33 39 46 56
M 51 67 15 49
E hbk@if.dk

Michael Astrup Bjørnsen

Fra: Henrik Borg Kristensen <HBK@lf.dk>
Sendt: 6. maj 2015 07:37
Til: MST - Erhverv (Enhedens postkasse)
Cc: Michael Astrup Bjørnsen; Anette Christiansen
Emne: SV: Høring Miljøministeriets risikobekendtgørelse - J.nr. 029-00331

Til Miljøstyrelsen

Som opfølgning på nedenstående bemærkninger vedr. risikobekendtgørelsen, skal Landbrug & Fødevarer gøre opmærksom på, at overimplementeringen vedr. sårbarhedsvurdering og sikringsplan (§ 11) forventes at få negative konsekvenser for en række danske landbrugsrelaterede virksomheder. Landbrug & Fødevarer ser derfor frem til at se opgørelsen over de økonomiske og administrative omkostninger ved overimplementeringen.

Såfremt overimplementeringen fastholdes, skal Landbrug & Fødevarer anmode om, at der indføres en væsentlighedsvurdering i § 11, stk. 2. Væsentlighedsvurderingen bør indeholde kriterier for, hvornår politiet kan stille krav udarbejdelse af en sikringsplan/udpegelse af en sikringsansvarlig. Væsentlighedsvurderingen skal sikre proportionalitet og rimelighed i et eventuelt krav om udarbejdelse af en sikringsplan, samt vejlede politiet i, hvornår de har den fornødne hjemmel.

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står vi til rådighed.

Venlig hilsen

Henrik Borg Kristensen
Virksomheds- & Bedriftsmiljø

T +45 3339 4656 | M +45 5167 1549 | E hbk@lf.dk

Fra: Henrik Borg Kristensen
Sendt: 4. maj 2015 16:18
Til: 'erhverv@mst.dk'
Cc: Anette Christiansen; 'micbj@mst.dk'
Emne: SV: Høring Miljøministeriets risikobekendtgørelse - J.nr. 029-00331

Til Miljøstyrelsen

Hermed fremsendes Landbrug & Fødevarers bemærkninger til udkast til ny risikobekendtgørelse.

Som aftalt telefonisk med Miljøstyrelsen i sidste uge vil vi vende tilbage med yderligere bemærkninger senest på onsdag. Bemærkningerne forventes primært at berøre overimplementeringen af kolonne-3 virksomheder (§ 11).

Hvis I har spørgsmål, er I meget velkomne til at vende tilbage.

Venlig hilsen

Henrik Borg Kristensen
Virksomheds- & Bedriftsmiljø

T +45 3339 4656 | M +45 5167 1549 | E hbk@lf.dk

Fra: Michael Astrup Bjørnsen [<mailto:micbj@mst.dk>] På vegne af MST - Erhverv (Enhedens postkasse)

Sendt: 27. marts 2015 16:16

Til: 92grp@92grp.dk; cement@aalborg-portland.dk; aa@aa.dk; okn@dmu.dk; eriksen@aeropak.dk; ad@affalddanmark.dk; affaldplus@affaldplus.dk; mariager@akzonobel.com; Arbejdstilsynet; arla@ariafoods.com; akb@koeleteknik.dk; denmark@basf.com; dk-rec@bayer.com; brs@brs.dk; cbrn@brs.dk; BM Postkasse; agh@biorefiningalliance.com; blumoller@blumoller.dk; bl@bl.dk; mail@brancheforeningen.dk; mads.dahl@fk.dk; Blogas; mail@brancheforeningenkraftvarme.dk; bgorj lf; main@brenntag-nordic.com; Bygningsstyrelsen;

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer

Produktivitetskommissionen anbefalede i delrapport 2 fra maj 2013, at "reglerne til registrering og håndtering af farligt gods i godsterminaler og havne harmoniseres med reguleringen af transport af farligt gods". Det gjorde kommissionen, fordi reglerne i Danmark er ude af trit med den praktiske tilrettelæggelse af godstransport, og de administrative byrder skønnes at være uden proportionalitet med den effekt, myndighederne jagter.

Det er derfor med forundring, at de maritime organisationer har gennemgået udkast til ny risikobekendtgørelse. Her fortsætter myndighederne med at implementere en lovgivning, der i praksis har vist sine store svagheder.

De maritime organisationer ønsker, at transport og midlertidig henstilling af farlige stoffer i forbindelse med transport foregår så sikkert som muligt. Risikobekendtgørelsen ændrer imidlertid intet ved sikkerheden. Den skaber administrativt bøv, øgede omkostninger og situationer, som såvel erhverv som myndigheder kan have svært ved at opfylde.

Lovgrundlaget

EU's regler for regulering af risikovirksomhed (Seveso-direktivet), som risikobekendtgørelsen implementerer i dansk lov, omfatter ikke transportområdet, så reglerne om midlertidig henstilling af farlige stoffer under transport er en dansk særregel. Det bliver endnu mere udtalt ved, at Seveso III-direktivet ikke længere rummer den samme mulighed som Seveso II for, at medlemslandene kan lade reglerne dække midlertidig henstilling af gods under transport. Betragtning 12 fra Seveso II-direktivet er således direkte udeladt af Seveso III-direktivet, og der er ikke angivet en alternativ eller tilsvarende formulering.

Formuleringerne i udkastet til ny risikobekendtgørelse, § 3, stk. 3 a-d har derfor ikke hjemmel i europæisk lovgivning. Tværtimod er disse aktiviteter specifikt undtaget fra Seveso III-direktivet, jf. artikel 2, stk. 2 c. Undtagelsen skyldes, at transport og midlertidig henstilling af farligt gods er omfattet af internationale konventioner og regler.

Men hvorfor vil myndighederne så fremture en overimplementering af EU-regler i Danmark? Der er med de maritime organisationers øjne afgørende forskel på at være produktionsvirksomhed eller transportvirksomhed. Reglerne er udformet til produktionsvirksomheder, der anvender stofferne i deres produktion i større mængder og derfor ved og kan kontrollere hvilke stoffer, der befinder sig på deres område. Det gør transportvirksomheder ikke på samme vis. De forskelle tager bekendtgørelsen ikke højde for. Tværtimod ønsker bekendtgørelsen at finde en model, der passer til alle. Men det gør modellen ikke. Det bør der tages højde for, så transportvirksomheder ikke fanges af regler og systemer, hvor der ikke er en løsning.

Vi er opmærksomme på, at danske myndigheder oven på Seest-ulykken i 2004 valgte at benytte sig af adgangen til at lade bekendtgørelsen omfatte arealer, der anvendes til midlertidig henstilling af farligt gods.

Imidlertid har Danmarks nabolande i EU ikke indført tilsvarende regler. Danske transportvirksomheder er dermed reguleret anderledes end udenlandske konkurrenter på dette område.

De praktiske problemer

Der er store praktiske, administrative og økonomiske problemer forbundet med den beslutning fra midten af forrige årti. Transportbranchen gjorde allerede før vedtagelsen af den nuværende risikobekendtgørelse i 2006 myndighederne opmærksom herpå og har gjort det mange gange siden da.

De maritime organisationer gør også opmærksom på, at problemerne ikke er isoleret til den maritime transportsektor, men kan og vil ramme hele transportkæden til skade for alle led i kæden og for samfundet som helhed. Derfor har vi i høringssvaret anvendt begrebet "transportvirksomheder", som i virkeligheden dækker over alle former for ejere eller lejere af areal, hvor der henstilles farlige stoffer i forbindelse med transport, fx havnearealer, jernbaneterminaler, logistikcentre, rastepladser m.m.

En væsentlig udfordring består i, at transportvirksomheden ikke ved, hvornår den bliver omfattet af risikobekendtgørelsen, og at den ikke kan overholde reglerne om kontinuerlig registrering af mængderne af de farlige stoffer. Bekendtgørelsens mængdegrænser er fastlagt i bilag 1, men en transportvirksomhed kender ikke disse stoffer. Den kender - via UN-nummeret - de fareklasser af farligt gods, som foreskrives i de internationale transportkonventioner. Risikobekendtgørelsens stoflister er ikke kompatible hermed. Men det er naturligvis vigtigt af hensyn til beredskab og hurtig reaktion, at virksomheden kender farlighedsfaktoren, og at virksomhederne ved, hvordan de skal reagere, hvis der sker noget. Det er præcis det, UN-nummeret bruges til, og det er altså allerede kendt.

Transportvirksomheder, der beskæftiger sig med farligt gods, har i forvejen forskellige former for certificeringer og skal, ud over de internationale transportkonventioner, overholde forskellige andre regelsæt, bl.a. om arbejdsmiljø. Så der er i realiteten ingen reel øget beskyttelse i det store ekstra lag bureaukrati, risikobekendtgørelsen medfører.¹

Alle havnefaciliteter med international skibstrafik er omfattet af reglerne om maritim sikring, hvorfor det alt andet lige er mere sikkert at henstille farligt gods her end på andre offentlige arealer. Dette anerkendes også af § 11, stk. 9 i udkastet til bekendtgørelse.

Det er også i bekendtgørelsessammenhæng en udfordring, at transportvirksomheder heller ikke kender den eksakte mængde af de enkelte farlige stoffer i gods i emballeret form eller i plomberede enheder. Transportvirksomheder transportere og/eller håndtere en given enhed eller mængde – ikke nødvendigvis dens indhold og art.

Et typisk eksempel er en containerterminal, der modtager en container med en bestemt IMO-fareklasse. Virksomheden kender containerens samlede vægt og kan ved fratrækning af containerens egenvægt finde frem til godsets vægt. Men virksomheden har ikke kend-

¹ De sikkerhedsrapporter og beredskabsplaner, som virksomhederne arbejder med, kan andrage omfang på ca. en halv meter i tykkelsen. Det betyder, at der ikke er tale om operative dokumenter, men blot skrivebordsarbejde.

skab til mængden af det farlige stof. Der kan være tale om alt fra ganske få kilo til flere tons. Og virksomheden har ingen mulighed for at skaffe denne information. Reglerne kan således grundlæggende ikke overholdes af transportvirksomheder.

Der er i høringsmaterialet ingen vurdering af, hvilken effekt myndighederne forventer at opnå med de nye regler, og hvilke økonomiske og administrative konsekvenser forslaget har. Erhvervet kan bidrage med nogle erfaringer, selvom det stadig kun er få transportvirksomheder, der har opnået godkendelse efter risikobekendtgørelsen. Godkendelsesprocesserne har i ét tilfælde taget syv (7) år, og i andre tilfælde tre år eller mere. Processerne koster hver virksomhed i omegnen af 2-3 millioner kroner i administrative omkostninger. Dertil kommer så de omkostninger, som måtte følge af en eventuel godkendelse og de dertil hørende krav.

Myndighederne anvender også betydelige administrative ressourcer til godkendelserne. Møder med deltagelse af seks forskellige myndigheder og mere end 12 deltagende myndigheds personer er ikke ualmindelige i godkendelsesprocessen. Der stilles desværre alt for ofte uforståelige krav om risikoberegning for diverse scenarier (første krav: beregning af et fly, der styrter ned i en terminal; opfølgende krav: to fly, der styrter ned i terminalen), om indretning af terminaler. En terminal har fået krav om at hæve koteniveauet af hensyn til vandstandsstigninger, en anden terminal har fået krav om at sænke koteniveauet for at mindske eventuelle udløb til havmiljøet. Der er krav om virksomhedsberedskab, om indkøb af materiel, om anlæg m.m. Listen er meget længere – på trods af at der, som nævnt, indtil nu kun er få virksomheder, der har været gennem godkendelsesprocessen.

Risikobekendtgørelsen har dermed ført til en ofte absurd situation for de transportvirksomheder, der kommer ind i godkendelsesprocessen.

Der er dog også hos myndighederne en vis forståelse af, at reglerne ikke harmonerer med virkeligheden. Myndighederne har således i de godkendelser, der er givet til transportvirksomheder, accepteret, at reglerne om kontinuerlig registrering af mængderne af farligt gods ikke kan overholdes. Dette forhold understreger det principielt og praktisk problematiske i, at transportvirksomheder overhovedet er omfattet af reglerne.

En bemærkelsesværdig konsekvens af risikobekendtgørelsen er ydermere, at farligt gods er undtaget, hvis det befinder sig ombord på skibe eller i øvrigt er under transport. Hvis en trailer med farligt gods således midlertidigt henstilles ombord på et skib i en havn eller køres rundt på en trailer på selvsamme havn - eller i et byområde i nærheden af havnen - vil det ikke falde ind under reglerne. Det selvsamme gods kan imidlertid udløse en fuld godkendelsesprocedure og tilhørende krav, hvis det henstilles på havnen.²

Endelig synes udkastet til ny bekendtgørelse at rumme endog endnu mere papirarbejde end den tidligere bekendtgørelse. Sikkerhedsledelsessystemer, forebyggelsesrapport, sårbarhedsvurdering og sikringsplan er således blandt de nye bureaukratiske tiltag, der indføres med bekendtgørelsen.

² Forudsat at mængderne af det farlige gods i den enkelte trailer overskrider grænseværdierne i risikobekendtgørelsens bilag 1, men der findes faktisk eksempler på at dette er tilfældet.

Samlet set vil de maritime organisationer opfordre ministeren til at ændre et regelsæt, der ikke harmonerer med virkeligheden og som ikke er proportionelt med den ønskede effekt.

Løsningsforslag

Løsningen er, at afskaffe ordlydene i udkastet til ny risikobekendtgørelses § 3, stk. 3 a-d – som minimum stk. b om "arealer der jævnligt anvendes til midlertidig henstilling af farlige stoffer i forbindelse med transport".

Dette vil også harmonere med EU's Seveso-direktiv og dermed afskaffe den nuværende danske overimplementering af de fælles EU-regler.

Myndighederne kan trygt lade de internationale regler for transport af farligt gods være gældende for området, for godset er fortsat omfattet af disse regler, når det henstilles. Det er disse regler, der grundlæggende sikrer det farlige gods under transport og midlertidig henstilling undervejs. Dertil kommer som nævnt en række andre regler og sikkerhedsprocedurer, der ligeledes allerede er gældende.

De maritime organisationer finder det også alvorligt, at der efter en kort høringsfrist træder en særdeles kompleks bekendtgørelse i kraft allerede den 1. juni 2015. Det pålægger en række virksomheder og myndighederne en stor administrativ byrde i løbet af det næste år.

De maritime organisationer er desuden bekendt med, at Dansk Industri har afgivet en række konkrete bemærkninger til udkastet til den ny bekendtgørelse. Vi vil gerne bakke op om disse bemærkninger.

Med venlig hilsen,

Danmarks Rederiforening

Bilfærgernes Rederiforening

Danmarks Skibsmæglerforening

Danske Havnevirksomheder

Danske Havne

DANMARKS
SKIBSMÆGLERFORENING

DH
Danske Havne

Miljøstyrelsen
Erhverv
Strandgade 29
1401 København K

Landemærket 10, 5.
Postboks 120
1004 København K

T. 3345 6510
eof@eof.dk
www.eof.dk

Den 4. maj 2015

Hørings svar - Risikobekendtgørelsen

EOF skal indledningsvis takke for muligheden for kommentering på Risikobekendtgørelsen, der implementerer SEVESO III direktivet.

Overordnet kan vi støtte udkastet til bekendtgørelsen. Vi har forstået, at Miljøstyrelsen efterfølgende vil udarbejde en vejledning, hvor den praktiske forståelse og håndtering af bekendtgørelsens bestemmelser vil blive gennemgået. Vi deltager i sagens natur meget gerne i dette arbejde.

I den forbindelse vil vi gentage vores forslag om, at de nuværende myndighedsopdelte vejledninger samles i en fælles vejledning, eventuelt opdelt på brancheniveau.

I bekendtgørelsen og de eksisterende vejledninger er de enkelte myndigheders ressort og roller beskrevet, og det er også præciseret, at der sker et samarbejde mellem myndighederne på området. Alligevel er der eksempler på, at myndighederne ikke efterlever denne afgrænsning. Det giver anledning til ufrugtbare diskussioner og øget besvær for virksomhederne og myndighederne.

En fælles vejledning for alle myndigheder vil på forhånd have afklaret eventuelle faglige uenigheder myndighederne imellem. Samtidig med at rollefordeling med mere bliver tydeliggjort. Det vil også lette administrationen og virksomhedernes risikoarbejde med en fælles vejledning. Samtidig fjerner det muligheden for, at virksomheden bliver mødt med forskellige tolkninger og krav i forhold til den enkelte myndighed.

Nedenfor har vi gennemgået vores mere specifikke bemærkninger til udkastet.

§ 4, 10 beskriver definitionen på et større uheld. Teksten svarer til direktivets. Vi vil foreslå, at det beskrives mere præcist, eventuelt i en kommende vejledning. Det vil være oplagt at bruge definitionen af, hvornår et større uheld skal anmeldes til Kommissionen. Det vil sige, at to samtidige betingelser skal være til stede: En vis mængde og en konsekvens af en vis alvor.

§ 4, 13 definerer, hvad der skal forstås ved ordet "risiko". Her er der tale om en direktivnær formulering. Det bør derfor præciseres i en kommende vejledning, hvordan "risiko" skal forstås.

Som vi læser definitionen i udkastet og direktivets artikel 3. 15, så er risiko et "produktet" af sandsynlighed og konsekvensen af en bestemt hændelse.

Det vil sige at der i definitionen af risiko både indgår "sandsynlighed" og "konsekvens" af en bestemt virkning Indtræffer.

Virksomhederne oplever en tendens til, at der med den nugældende Risikobekendtgørelse alene ses på sandsynlighed i myndighedernes behandling.

§ 8 og 9 beskriver definition af "ændringer" og "væsentlige ændringer", og hvordan virksomheden skal agere i forhold til "ændringer". En udvidelse fra Kolonne-2 til Kolonne-3 er et entydigt kriterie, men derudover bør forskellen på "væsentlige ændringer" og "ændringer" defineres nærmere. Formuleringen "..... der kan øge risikoen for større uheld" er for uklar, jævnfør også vores kommentarer til bekendtgørelsens definition af "risiko" og "større uheld" ovenfor.

Desuden skal det præciseres hvornår resultatet af en gennemgang medfører, at man skal meddele kommunalbestyrelsen om ændringen. Hvornår behøver man ikke meddele?

Endelig skal virksomheden både meddele ændringer til Miljøstyrelsen og kommunal bestyrelsen. Dette går principielt imod regeringens overordnede ambition om regelforenklinger. Det må være nok at underrette én myndighed.

§ 10 stk. 1, 3. linje anfører "Gennemgang og eventuel ajourføring skalom risikovurdering". Af direktivet, Artikel 10, 5. 2. afsnit, 4. linje fremgår det derimod "...gennemgå og om fornødent opdatere".

Ordet "eventuelt" i udkastet bør erstattes af "om fornødent" eller "om nødvendigt", som i direktivtekst. "Eventuelt" kan tolkes som en bredere mulighed uden nærmere stillingtagen fra myndighedens side.

§ 13, stk. 5 fastslår, at risikomyndighederne skal træffe afgørelse inden for en rimelig frist. Erfaringen fra de seneste år er, at det har taget uforholdsmæssigt lang tid for myndighederne at træffe disse afgørelser. I ekstreme tilfælde har det betydet at en risikogodkendelse har taget flere år. Det er ikke "en rimelig frist" og virker urimeligt for virksomhederne, der er underlagt helt andre faste regler, under strafansvar, for indsendelse af oplysninger med mere til myndighederne.

Jævnfør § 13 stk. 6 kan for eksempel bygge- og anlægsarbejde ikke igangsættes, før alle risikomyndigheder har vurderet de sikkerhedsmæssige forhold. Også derfor er det urimeligt for virksomheden, hvis der ikke foreligger større klarhed om myndighedernes frister for at træffe afgørelser.

§ 31 fastslår, at der skal indsendes nye oplysninger og rapporter senest 1. Juni 2016. Det bør i vejledningen præciseres, hvilke nye oplysninger det er nødvendigt at sende til kommunalbestyrelsen, hvis man lige har fået opdateret sit sikkerhedsdokument.

Bilag 3. Af bilag 3 fremgår det at, "Nogle kolonne 2-virksomheder adskiller sig dog ikke meget fra kolonne 3-virksomheder med hensyn til mængden af farlige stoffer. I disse tilfælde skal sikkerhedsdokumentet i vidt omfang have samme indhold som en sikkerhedsrapport for kolonne 3-virksomheder".

Dette er ikke i overensstemmelse med de tærskelværdier, direktivet har fastsat. De kan ikke tolkes og skal respekteres af myndighederne.

For kolonne 2 virksomheder hedder det i bilag 3 yderligere, om sikkerhedsdokumentet, at det "skal påvise et højt beskyttelsesniveau". Formuleringen bør være "et passende beskyttelsesniveau". "Højt" er ikke nærmere defineret og vil give anledning til vidt forskellige tolkninger hos de stedlige myndigheder.

Vi står selvfølgelig til rådighed for uddybende bemærkninger.

Venlig hilsen

**Michael Mucke Jensen
Teknik- og miljøchef**

Michael Astrup Bjørnsen

Fra: Knud Loftlund <kl@bryggeriforeningen.dk>
Sendt: 4. maj 2015 17:10
Til: MST - Erhverv (Enhedens postkasse)
Cc: Michael Astrup Bjørnsen
Emne: Høring risikobekendtgørelsen

Til: Miljøstyrelsen
Erhverv via erhverv@mst.dk
C.c.: Michael Bjørnsen via micbj@mst.dk

Høring af udkast til risikobekendtgørelse (gennemførelse af Seveso III-direktivet).

Generelt

Det er generelt positivt at udarbejde én ny og samlet bekendtgørelse frem for at lave en ændringsbekendtgørelse. Derfor kan formen støttes.

Indholdsmæssigt savnes en mere direktivnær implementering og med afsæt, at reglerne skal udformes så enkelt som muligt og uden at pålægge virksomheder og myndigheder flere krav end nødvendigt.

Specifikke bemærkninger

Med afsæt i de generelle bemærkninger skal kun direktivets grænseværdier være gældende. – Ellers må Miljøstyrelsen fremlægge dokumentation for, at der i DK er en højere risiko ved de pågældende stoffer, siden virksomhederne i DK skal underlægges yderligere krav. Såfremt direktivets niveau blev implementeret vil både virksomheder og implicerede myndigheder opnå en tiltrængt forenkling og en administrativ lettelse. Et påtrængende eksempel er udkastets bilag 1, Del 2, hvor det af note 3 fremgår, at for kolonne 2-virksomheder skal grænseværdien på 5 tons anvendes for hhv. klor (pkt. 10) og vandfri ammoniak (pkt. 35) frem for direktivets grænseværdi på 50 tons.

Den foreslåede § 11 pålægger (alle) kolonne 3-virksomheder at udarbejde en såkaldt sårbarhedsvurdering, der efterfølgende skal sendes til politiets godkendelse, hvorpå politiet kan beslutte, om virksomheden desuden skal udarbejde en sikringsplan og udpege en sikringsansvarlig. Den valgte model er meget omfattende, og virksomhederne pålægges en næsten umulig opgave: Hvordan skal virksomheden kunne vurdere, hvad en persons hensigt er med at være på virksomhedens område uden dens tilladelse? Desuden er de opstillede krav til indholdet af virksomhedens sårbarhedsvurdering endog meget righoldig. Er der virkelig behov for dette? Det anbefales i stedet at gribe problemstillingen an fra mere pragmatisk tilgang, der samtidig er mindre byrdefuld for både virksomheder og politimyndigheden. Startpunktet bør i stedet være en risikovurdering hos politiet ud fra sit kendskab til virksomheden (bl.a. på baggrund af virksomhedens eksisterende beredskabsplan), og såfremt politiet på den baggrund vurderer, at der kan være en terror risiko, så kan politiet bede virksomheden om at udarbejde et oplæg til en sikringsplan (Del 2 i Bilag), der skal godkendes af politiet. Med den model vil formentlig 9 ud af 10 kolonne 3-virksomheder slippe for at skulle udarbejde sårbarhedsvurderinger, hvor politiet alligevel vil komme frem til, at der ikke er grundlag for at kræve en sikringsplan. Med Miljøstyrelsens foreslåede model skal 10 ud af 10 kolonne 3-virksomheder først udarbejde sårbarhedsvurdering, der efterfølgende skal vurderes af politiet, hvorefter formentlig under 1 ud af 10 efterfølgende skal udarbejde sikringsplaner. Bryggeriforeningen skal anbefale den mindst byrdefulde model, frem for den mest byrdefulde model i høringssudkastet.

Ifølge direktivet skal de krævede tiltag være afstemt efter risikoen (fx art. 8), dvs. stå i et rimeligt forhold til risikoen og dermed være proportionale. Ifølge udkastet til bekendtgørelse skal alle virksomheder, herunder også kolonne 2-virksomheder, udarbejde en forebyggelsesplan og indføre et sikkerhedsledelsessystem, jf. § 7, stk. 1, nr. 1 og 2. Det fremgår imidlertid af direktivets artikel 8, stk. 5, 2. pkt., at "For kolonne 2-virksomheder *kan* forpligtelsen til at gennemføre forebyggelsesplanen opfyldes ved hjælp af *andre* hensigtsmæssige midler, strukturer og ledelsessystemer, der er forholdsmæssigt afstemt efter risikoen for større uheld, under hensyntagen til principperne i Bilag III." (min fremhævning tilføjet). Med andre ord er det ikke et krav, at kolonne 2-virksomheder skal udarbejde

et sikkerhedsledelsessystem; i stedet er det et "kan" og forudsat, at forebyggelsesplanen indeholder en lignende systematik, der mindst opfylder principperne i direktivets bilag III som et sikkerhedsledelsessystem.

Det skal fremgå helt klart og utvetydigt, at de nye krav (først) indarbejdes i et eksisterende sikkerhedsdokument, næste gang det skal opdateres efter første 1. juni 2015, således at den 5-årige kadence ikke brydes.

Bilag 2 og 3 med kravene til anmeldelse og krav til dokumentation i forbindelse med udarbejdelse af sikkerhedsdokument synes at være endog meget omfattende. Det vil være en klar fordel at reducere kravene til det, der (udelukkende) kræves ifølge direktivet.

Det anbefales at kun et ikke-teknisk resume offentliggøres, jf. § 16, stk. 3 og ikke hele sikkerhedsdokumentet eller sikkerhedsrapporten. Den brede offentlighed vil ikke let kunne forstå indholdet af et sikkerhedsdokument, der i stedet risikere at skabe utryghed. Desuden er det ikke i virksomhedens eller myndighedernes interesse at udsprede oplysninger om, hvilke farlige stoffer og mængder, der forefindes på virksomheden.

Med venlig hilsen
BRYGGERIFORENINGEN
Knud Loftlund

Knud Loftlund
Afdelingschef

BRYGGERIFORENINGEN
Danish Brewers' Association
Faxehus, Gamle Carlsberg Vej 16
1799 København V, Denmark
Tel. (+45) 7216 2426
Mobil tel. (+45) 2339 5325
kl@bryggeriforeningen.dk
www.bryggeriforeningen.dk

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.com> og indeholder ikke virus!

KL's hørings svar - Ny risikobekendtgørelse

Høringsudkastet udgør en ny og ajourført risikobekendtgørelse, der gennemfører EU's risikodirektiv 2012/18/EU (Seveso III-direktivet). Som følge af de nye regler i Seveso III-direktivet overgår bekendtgørelsen til de nye EU-klassificeringer for kemiske stoffer (CLP). Desuden præciseres og udbygges visse krav, der blandt andet vedrører sikkerhed og information til offentligheden.

Generelle bemærkninger

Overordnet set er udkastet velstruktureret og giver for så vidt angår de tekniske ændringer ikke anledning til bemærkninger. Risikobekendtgørelsen er i sin natur forholdsvis teknisk og kompleks med mange referencer til anden lovgivning.

Det er meget positivt, at der er fokus på, at bekendtgørelsen skal gøres lettere at anvende, med klarere definitioner og beskrivelse af ansvarsområder. Dette vil også lette dialogen med virksomhederne.

Vi bemærker, at det i det eftersendte oversigtsnotat er angivet, at Miljøstyrelsen vil offentliggøre en række supplerende vejledninger om indholdet i risikobekendtgørelsen i forbindelse med ikrafttræden. Dette er naturligvis meget vigtigt og positivt. Udover generel vejledning – rettet mod selve bekendtgørelsen – vil der være behov for vejledning vedrørende acceptkriterier.

KL hilser desuden den øgede åbenhed og offentlige adgang til udvalgte informationer om de omfattede virksomheders risikoforhold velkommen. Vi anser det som væsentligt, at der lokalt er relevante informationer tilgængelige og dermed åbenhed om risici og forholdsregler. Vi bemærker, at der her vil være tale om nye krav til kommunerne.

Den 4. maj 2015

Sags ID: SAG-2015-02559

Dok.ID: 2017123

SYJ@kl.dk

Direkte

Mobil 2939 3685

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

www.kl.dk

Side 1/5

KL noterer sig, at tilsynsfrekvensen for kolonne 2-virksomheder øges til minimum 3-årig frekvens mod nuværende 4-årig frekvens. Dette synes grundlæggende fornuftigt i forhold til at sikre en bedre opfølgning på disse vigtige virksomheder.

Herudover noteres det, at Miljøstyrelsen skal udarbejde en fælles overordnet tilsynsplan, der omfatter alle risikovirksomheder i Danmark og at kommunerne skal bidrage med oplysninger hertil, samt vil få udkast til overordnet tilsynsplan i høring. Der er i dag gode kommunale erfaringer med at koordinere tilsyn med øvrige risikomyndigheder lokalt. Det er derfor vigtigt, at udarbejdelse af en statslig overordnet plan kommer til at ske med hensyntagen til lokal erfaring og praksis. Sker dette ikke, vil en statslig overordnet plan blive et uhensigtsmæssigt redskab. Det kan derfor undre, at kommunerne ikke er nævnt som forhandlingspart i § 20 på lige fod med de øvrige myndigheder.

Vedlagt fremgår mere detaljerede faglige bemærkninger til udkastet, modtaget fra KTC.

Afslutningsvist gøres opmærksom på, at der med den nye bekendtgørelse vil være et øget kommunalt ressourceforbrug til blandt andet formidling af data og øget tilsynsfrekvens. Dette behandles i forbindelse med den økonomiske høring på sagen.

Med venlig hilsen

Susanne Lykke Jakobsen, KL – Teknik og Miljø

Bilag:

Detaljerede faglige bemærkninger:

Definitioner

§4, punkt 10) Større uheld: Definitionen for et større uheld omfatter uheld af større omfang, som straks eller senere medfører alvorlig fare for menneskers sundhed eller miljøet. Der mangler et acceptkriterium for miljøfare. Det er forsøgt defineret i forhold til areal, påvirket natur og tid for genoprettelse i diverse arbejdsrapporter, men der mangler en fælles forståelse for, hvornår der er alvorlig fare for miljøet, som skal håndteres jf. risikobekendtgørelsen. I Danmark har vi årligt en lang række uheld, som omfatter udslip af farlige stoffer, som enten tilbageholdes af barrierer, eller hvor den mængde farligt stof, der slipper ud, kan håndteres og opsamles før der opstår alvorlig fare for miljøet.

§ 4, 10) Større uheld: Hvad med uheld uden farlige stoffer, fx en brand i en del af en virksomhed hvor der ikke er farlige stoffer, men som kunne sprede sig til områder med farlige? Forslag om at supplere den sidste del af nuværende tekst ”og hvori et eller flere farlige stoffer indgår” med ”eller hvor der er overhængende risiko herfor.”

§4, Det foreslås, at der tilføjes et nyt punkt om mindre uheld, som er de uheld der i størrelse befinder sig mellem Nærved uheld og Større uheld.

Der sker en del mindre uheld, f. eks. en slange der springer i en tankgård, men alt bliver samlet op i tankgården. Disse uheld bør ligeledes skulle analyseres, således at det bliver muligt at forebygge lignende hændelser.

§ 4, 19) På baggrund af forestående strukturreform af redningsberedskabet bør det overvejes, om det tværkommunale beredskab med fordel blev betegnet selvstændigt på lige fod med de øvrige myndigheder? Alternativt om det er relevant at opdele ”kommunalbestyrelsen” i 2 funktioner (miljømyndigheden og beredskabet)

§4, punkt 20) Miljømyndigheden er defineret som ”Godkendelses- og tilsynsmyndigheden efter miljøbeskyttelsesloven”. Hver gang en eksisterende virksomhed bliver omfattet af risikobekendtgørelsen, med Miljøstyrelsen som godkendende myndighed, er der delt myndigheds-kompetence indtil virksomheden er godkendt. Det vil sige, at i den tidsperiode, der går fra anmeldelse og til godkendelserne er meddelt og VVM-processen er færdig, er kommunen tilsynsmyndighed og Miljøstyrelsen godkendende myndighed. Det bør fremgå af vejledning, hvordan dette samarbejde skal håndteres i praksis, herunder rollefordelingen ved uheld og regulære miljøtilsyn, samt håndtering af relevante oplysninger mellem myndighederne.

Kapitel 2. Planlægning.

§ 5 Med henblik på at sikre at al relevant information tilgår eller indhentes af planmyndigheden foreslås det, at der i § 5 tilføjes et stk. 3 og et stk. 4:

Stk. 3. Ved planlægning inden for en udlagt sikkerhedszone eller tættere end 500m på en risikovirksomhed, skal planmyndigheden indhente en udtalelse fra risikomyndighederne om sikkerhedsforholdene før der tillades ny følsom arealanvendelse i nærheden af risikovirksomheden

Stk. 4. Ved ændring eller ny etablering af risikovirksomheder orienterer risikomyndigheden direkte planmyndigheden.

Kapitel 4. Risikovirksomheders generelle forpligtelser

§7 - Det foreslås, at begrebet ”forebyggelsesplan” defineres i §4.

§8, stk. 3: Væsentlige ændringer omfatter kun ændringer, der øger risikoen for større uheld. Som større uheld er defineret, er det uklart hvilke ændringer, der er omfattet af risikobekendtgørelsen.

§ 10, stk. 5: Hvorfor skal datoen for gennemgang og ajourføring ikke regnes fra datoen for myndighedernes afgørelse?

§13 stk. 5 - Det er angivet, at der inden for en rimelig frist efter at materiale jf. § 8 er modtaget, træffes afgørelse. I den forbindelse vil det være hensigtsmæssigt, fx i vejledning, med centrale udmeldinger omkring beregningsforudsætninger og kriterier for accept af sikkerhedsdokumentation.

§ 13, stk. 7: Det foreslås præciseret, at miljømyndigheden først kan træffe afgørelse om miljøgodkendelse når virksomhedens sikkerhedsdokument og –rapport efter § 8, som skal indgå heri, er tilstrækkelig fyldestgørende til at der kan træffes afgørelse om accept heraf (jævnfør overensstemmelse med klagenævnspraksis).

Kapitel 8. Information til offentligheden og fremmede stater

§16 stk. 3 - Det er her angivet, at risikomyndighed gør en ændret udgave af sikkerhedsdokument eller sikkerhedsrapport tilgængelig for offentligheden, såfremt myndigheden ikke kan imødekomme en anmodning om aktindsigt. Denne offentliggørelse kan være i form af et ikke-teknisk resume, som mindst skal indeholde generelle oplysninger om risikoen for større uheld og om muligt følger for menneskers sundhed og miljøet af sådanne uheld. Med henblik på at imødekomme dette vil det være hensigtsmæssigt, at bilag 3 punkt VI (kolonne 2 virksomheder) suppleres med krav om at ikke teknisk resume suppleres med krav om oplysninger om mulige følger for menneskers sundhed og miljø.

Kapitel 14. Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

§31 – Der er en henvisning til § 35, som ikke findes i bekendtgørelsen.

Endvidere er det upræcist hvilke krav, der er til risikovirksomheder omkring overgangsbestemmelser. Det bør som eksempel præciseres om kolonne 2-virksomheder, der var omfattet af bek. nr. 1666 pr. 31/5-15 skal fremsende et ikke teknisk resume senest den 1/6 2016. Altså om nye forhold skal suppleres til den fastsatte dato.

Bilagene

Bilag 3 og 4 punkt IV afsnit C – her bør det tydeliggøres, at virksomheder skal forpligtiges til at undersøge uheld i EU registre.

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Center for Miljøbeskyttelse

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

04-05-2015

Sagsnr.
2015-0102833

Dokumentnr.
2015-0102833-3

Høringssvar fra Københavns Kommune til udkast til ny risikobekendtgørelse

Københavns Kommune har nedenfor en række bemærkninger til Miljøstyrelsens udkast til ny risikobekendtgørelse.

Københavns Kommune er i øvrigt enige i KTC's samlede bemærkninger givet til bekendtgørelsen.

Planforhold

§ 5 om planforhold. I den gamle bekendtgørelses § 2 stod der i stk. 2 og 3, at risikomyndighederne skulle høres om tilvejebringelsen og ændring af planer, der berører risikovirkomheder og deres omgivelser, og omvendt skulle risikomyndigheden høre planmyndigheden ved nye risikoanlæg.

Denne kobling mangler i forslaget. Det er ikke tilstrækkeligt at henvise til cirkulære 37 om planlægning af arealanvendelsen indenfor en afstand af 500 meter fra risikovirkomhed, da dette kan ændres administrativt.

Forskellig myndighedskompetencer

§ 11 om sårbarhedsvurdering er der en undtagelse i stk. 9 for havnefaciliteter, hvor Kystdirektoratet er myndighed. I hvor høj grad har Politi og Kystdirektorat de samme kompetencer og stiller de samme krav til risikovirkomheder?

Fælles metoder for og grænseværdier ved risikovurdering

§ 13 om myndighedernes samarbejde: For at fremme sagsbehandlingen – og faktisk også af hensyn til risikovirkomhedens planlægning – vil det være hensigtsmæssigt med fælles grænseværdier og vurderingsmetoder.

Sammenhængende opgaver opdelt på flere myndigheder

§ 16 stk. 2 – hvorfor skal Politiet informere borgerne, når det er miljømyndigheden som offentliggør oplysningerne?

Sammenhæng mellem risikoarbejde og overordnede planer

§ 20 Statslig tilsynsplan for risikovirkomheder: Tilsynsopgaven er i høj grad forankret hos lokale myndigheder og skal passe sammen med bl.a. miljømyndighedens lokale tilsynsplan.

Team Kapitel 5

Njalsgade 13
Postboks 380
2300 København S

Telefon
2170 2650

Direkte telefon
2630 0648

E-mail
jogals@tmf.kk.dk

EAN nummer
5798009493149

www.kk.dk

Den ekstra planlægning, vurdering og indrapportering af kommentarer til Miljøstyrelsen om den statslige tilsynsplan er derfor en ekstraomkostning for os.

Fælles risikotilsyn og indberetning af dato for tilsyn

§ 21 Tilsyn med risikovirksomheder: Efter den nye bekendtgørelse er det ikke et krav at disse skal være fælles for alle myndigheder. Dette er særdeles uhensigtsmæssigt, da myndighederne

1. har mange fælles emner at tage op

2. har mange delvise overlap i ansvarsområde og interesser og da kolonne 3- virksomhederne kan blive udsat for op til 3 risikotilsyn per år af forskellige myndigheder.

I betragtning af regeringens fokus på smidigere sagsbehandling og mindre bøvl i forhold til myndighederne er denne ændring særdeles uheldig og malplaceret.

For myndighederne medfører det faktisk også en del ekstraadministration, da vi i tilfælde af manglende fællestilsyn vil komme til at stille de samme spørgsmål hver for sig.

I tilfælde af håndhævelser som følge af et tilsyn giver det manglende fællestilsyn også forsinkelser og kommunikationsvanskeligheder mellem myndighederne. Vi risikerer således at håndhæve forhold, som ikke harmonerer med andre myndigheders interesser.

Københavns Kommune forslår, at det i bilag 9 præciseres at myndighederne skal samarbejde om planlægning og udførelse af fælles risikotilsyn.

Det er ikke præciseret, at der skal føres fælles risikotilsyn i § 21 og bilag 9. Hvis der ikke er fælles risikotilsyn, er det ikke rimeligt at stille krav om, at miljømyndigheden skal indberette de øvrige myndigheders separate risikotilsyn. Kravet i § 16 bilag 8, pkt 6 om, at miljømyndigheden skal indberette risikotilsyn, skal ændres til, at det kun gælder miljømyndighedens egne risikotilsyn.

Med venlig hilsen

Johan Galster
Akademiingeniør

Miljøstyrelsen
Erhverv

Sendt til erhverv@mst.dk

Høringsvar - udkast til Risikobekendtgørelse

29-04-2015
Sags id: 15/10756

Miljø og Natur
Rådhus Allé 5
5610 Assens

Kontaktperson:
Klaus Hougaard
Dir. tlf.: 6474 7239

Reference	Bemærkning
Generelt	Det er beklageligt at tilgængeligheden til en bekendtgørelse, der i forvejen er fagligt udfordrende for både virksomheder og myndigheder, gøres betydeligt sværere ved et svært læseligt sprog med bl.a. mange indskudte sætninger. Der bør gøres en indsats på dette område.
§ 4, stk. 1, nr. 4	Nabovirksomhed defineres som en risikovirksomhed, der er placeret så tæt på en anden risikovirksomhed, at det øger risikoen for eller følgerne af et større uheld. Direktivet begrænser ikke umiddelbart en nabovirksomhed til kun at omfatte risikovirksomhed, medmindre direktivets definition af "virksomhed" konsekvent overføres til definitionen af "nabovirksomhed". Eksempler fra f.eks. Aarhus Havn, hvor et tankoplag af palmeolie (ikke risikostof) lå så tæt på en risikovirksomhed, at det ikke kan udelukkes at have indflydelse på risikoen for et større uheld på risikovirksomheden. Det anbefales derfor at prioritere vurderingen af den reelle risiko for større uheld frem for at begrænse vurderingen til kun at omfatte risikovirksomheder. Effekten imellem risikovirksomheder på risikoen for større uheld behandles under bekendtgørelsens Kap. 6 Dominoeffekt.
§ 4	Det bør overvejes at tilføje en definition af "dominoeffekt" så det præciseres at vurderingen her begrænses til effekten imellem risikovirksomheder.
§ 4, stk. 1, nr. 7	I forhold til definitionen af "farligt stof" bør det i forhold til bekendtgørelsens bilag 1, del 1 præciseres, at det afgørende er produktets (stof eller blanding) farekategori. Teksten foreslås ændret fra "Et stof eller en blanding, der er omfattet af bilag 1, del 1, eller..." til "Et stof eller en blanding, hvis farekategori er omfattet af bilag 1, del 1, eller..."

Miljø og Natur

§ 13, stk. 3	Der pålægges her miljømyndigheden en pligt til at fremsende oplysninger om kolonne 3-virksomheder til politiet til brug for deres sagsbehandling efter hhv. § 11 (sårbarhedsvurdering og sikringsplan) og § 15 (ekstern beredskabsplan). Det virker ikke hensigtsmæssigt at pålægge miljømyndigheden dette i forhold til politiets behandling efter § 11, da politiet jævnfør § 11, stk. 1 allerede er i direkte kontakt med virksomheden.
§ 13, stk. 4	Det fremgår her, at "om nødvendigt indhenter risikomyndighederne yderligere oplysninger hos virksomheden efter indbyrdes koordinering". Denne koordinering skal bl.a. sikre unødige overlab imellem risikomyndighederne og oplysninger ikke indhentes fordi de lander imellem to stole. Koordineringen bør imidlertid ikke sinke sagsbehandlingen hos de enkelte risikomyndigheder, og det bør derfor fremgå at udvekslingen af oplysninger sker direkte imellem virksomheden og den respektive risikomyndighed. Dette kan ske ved at ændre teksten til "om nødvendigt indhenter risikomyndighederne egenhændigt yderligere oplysninger hos virksomheden efter indbyrdes koordinering"
§ 14, stk. 2, nr. 1 og nr. 2	Såfremt definitionen af "nabovirksomhed" ændres jf. bemærkningen til § 4, stk. 1, nr. 4 konsekvensrettes teksten under nr. 1 fra "udveksler relevante oplysninger med nabovirksomheder, der..." til "udveksler relevante oplysninger med respektive risikovirksomheder, der..." Tilsvarende konsekvensrettes teksten under nr. 2 fra "... herunder andre nærliggende virksomheder, som ikke er risikovirksomheder." til "herunder nabovirksomheder."
§ 18, stk. 1, nr. 3	Det angives her, at risikomyndighederne skal vurdere behovet for fremtidige forebyggende foranstaltninger og udarbejde anbefalinger herom. Det sidste strider imod gældende praksis at godkendende myndighed selv anbefaler løsninger for bekendtgørelsens/godkendelsens overholdelse. Følges anbefalingerne skal myndighederne efterfølgende godkende disse. Lever foranstaltningerne efterfølgende ikke op til forventningerne, kan myndigheden pålægges et rådgiveransvar. Teksten i nr. 3 bør derfor ændres til "vurdere behovet for fremtidige forebyggende foranstaltninger."
§ 18, stk. 1, nr. 5	Teksten lyder her "underrette de personer, der med sandsynlighed vil blive berørt, om det uheld, der har

Miljø og Natur

	fundet sted...". Det bør vel være "underrette de personer, der med sandsynlighed er blevet berørt, om det uheld, der har fundet sted...".
§ 26	Det fremgår her, at kravet om risikovirksohedernes digitale fremsendelse af oplysningerne jf. § 8, stk. 1-2 ikke gælder for ansøgning om godkendelse efter beredskabsloven. Det bør præciseres om risikovirksoheden fortsat har pligten til fremsendelse af oplysningerne jf. § 8, stk. 1-2 til beredskabsmyndigheden i en form myndigheden kan modtage eller om denne pligt overgår til miljømyndigheden jf. bekendtgørelsens § 13, stk. 3.
Bilag 3, III B	Det virksomheden skal levere er en beskrivelse af de faktiske processer og driftsbetingelser på virksomheden. Hvad er hensigten med at inddrage "bedste praksis" i denne sammenhæng?
Bilag 3, IV A	"Mulighederne eller betingelserne" er en del af beskrivelsen af "mulige scenarier" og ikke "sandsynligheden". "Mulighederne eller betingelserne" vil derfor kunne slettes. I sidste bullet er nævnt "naurlige årsager, f.eks. jordskælv eller oversvømmelser". Jordskælv er meget lidt relevant i Danmark. I stedet bør nævnes "lynnedslag" samt relevante konsekvenser af klimaforandringerne f.eks. "kraftige regn- og snehændelser, storm herunder kraftigere vindstød, oversvømmelse og havstigning".
Bilag 4, III B og IV A	Samme kommentarer som til Bilag 3, III B og IV A.
Bilag 9, Del 1, 2. afsnit nr. 2.	Det bør præciseres at virksomheden kun kan forpligtes til at træffe forholdsregler på eget område. Kunne gøres ved at indføje følgende "..., at den har truffet forskellige forholdsregler på virksomheden til at begrænse følgerne af større uheld..."

Venlig hilsen

Klaus Hougaard
Miljømedarbejder

Michael Astrup Bjørnsen

Fra: Michael Astrup Bjørnsen
Sendt: 4. maj 2015 16:28
Til: Lone Kielberg; Christina Ihlemann; Anders T Kristensen; Michael Astrup Bjørnsen
Emne: VS: Høring risikobekendtgørelsen - Aalborg kommune

Prioritet: Høj

Fra: Vaun Egede Jensen [mailto:vaun.jensen@aalborg.dk]
Sendt: 4. maj 2015 10:20
Til: MST - Erhverv (Enhedens postkasse)
Emne: Høring risikobekendtgørelsen
Prioritet: Høj

Hermed Aalborg kommunes bemærkninger til udkast til Bekendtgørelse med risikoen for større uheld med farlige stoffer:

Kapitel 2:

Aalborg Kommune foreslår, at man sammenskriver Cirkulære nr. 37 af d. 20. april 2006 om planlægning af arealanvendelsen indenfor en afstand af 500 meter fra risikovirksomhed med kapitel 2 i bekendtgørelsen og ophæver cirkulæret.

Der bør fastlægges minimumskrav til den dokumentation der skal foreligge af interesse for arealplanlægningen, hvis risikoanalysen viser, at uheld på virksomheden kan føre til dødsfald udenfor virksomhedens område. I disse tilfælde skal der foretages en kvantitativ risikoanalyse, og der bør som minimum foreligge beregninger og kortmateriale, der viser den individuelle stedbundne risiko (fra 10⁻⁵ til 10⁻⁹) samt en beregning af samfundsrisiko.

Det burde være et krav, at planmyndigheden har pligt til at udarbejde kortmateriale til brug ved den interne sagsbehandling i kommunen, hvoraf konsekvenszone og planlægningszone (som vi erindrer det defineret i Styrelsens interne notat vedr. administrationspraksis i forbindelse med risikovirksomheder – orientering givet af Klaus Hougaard på et Envina møde) fremgår for alle risikovirksomheder (efterhånden som zonerne foreligger).

Kapitel 4:

§ 7, stk. 1, pkt. 1: vedr. forebyggelsesplan. Er denne plan ikke at sidestille med de oplysninger virksomheden skal levere i sikkerhedsdokumentets/-rapportens kap. I? Umiddelbart kaster Styrelsens oversigtsnotat af d. 22. april 2015 ikke meget lys over emnet. Her i Aalborg har vi slet ikke været klar over, at der tidligere har eksisteret et krav om en sådan plan. Det virker ikke hensigtsmæssigt at operere med politikker mv. i et separat dokument, som ikke nødvendigvis skal fremvises til myndighederne. Aalborg Kommune foreslår at kravene til forebyggelsesplanen indarbejdes i kravene til indholdet af sikkerhedsdokumentets/-rapportens kap. I.

§ 8, stk. 1: Der mangler et "jf." efter "relevant"

§ 8, stk. 2, pkt. 1: Der ønskes krav om, at høringen af de ansatte og 3. mands ansatte kan dokumenteres – helst på skrift.

§ 9, stk. 1: Det er uklart, hvad der ligger i begrebet "væsentlige følger" – det eneste man kan uddrage er, at det er noget andet end "øget risiko", da det er dækket af § 8, stk. 3

§ 10, stk. 1: Aalborg Kommune vil gerne have præciseret, hvad der ligger i begrebet "ny viden om risikovurdering". Her i Aalborg, har vi flere anlæg, hvor der ikke er foretaget en beregning af individuel stedbunden risiko samt samfundsrisiko (selvom det vil være yderst relevant), fordi vi på tidspunktet for meddelelse af accept, ikke stillede krav om kvantitative risikoanalyser. Efter flere nævnsafgørelser herom er vi begyndt at kræve individuel stedbunden risiko og samfundsrisiko belyst ved beregning i forbindelse med nye sikkerhedsrapporter. Spørgsmålet er nu, vil eksempelvis en nævnsafgørelse, der stadfæster "ny praksis på området" være at sidestille med "ny viden om risikovurdering", så vi med §10 i hånden kan gå ud og pålægge virksomhederne at lave en kvantitativ risikoanalyse?

Kapitel 5:

§ 13, stk. 3: Beskrivelsen af postgangen kunne med fordel skærpes. Det bør fremgå, at alle myndigheder har en generel pligt til at sende kopi af den korrespondance de måtte have indenfor deres ressortområde til de øvrige risikomyndigheder.

§ 13, stk. 5. Det bør præciseres at virksomheden ikke må agere, førend alle myndigheder har truffet afgørelse indenfor de respektive ressortområder. Da der ikke længere er krav om koordinering af afgørelserne, kan en virksomhed fejlagtigt antage, at den første afgørelse er en generel myndighedsaccept. Særligt her i starten hvor praksis ændres.

Kapitel 6:

§ 14, stk. 2, pkt. 1: Med "nabovirksomheder" menes der vel udelukkende "nabo risikovirksomheder" eller?

§ 14: stk. 2: Aalborg kommune foreslår, at der tilføjes et pkt. 3: "indhenter information om mulige nærliggende aktiviteter, oplag mv., herunder ikke-rikovirksomheder, der i tilfælde af brand, eksplosion, udslip eller unormale driftssituationer i øvrigt vurderes at kunne være kilde til et uheld på egen risikovirksomhed.

Kapitel 8:

§ 16, stk. 1: Hvordan påtænkes denne paragraf håndteret for de virksomheder som omfattes af § 32? De skal principielt først fremsende detaljerede oplysninger til myndighederne 2 år efter, at bekendtgørelsen er trådt i kraft. Men det er risikovirksomheder og de er dermed omfattet af § 16, stk. 1?

§ 16, stk. 3: Aalborg Kommune tolker det således, at hvis ikke sikkerhedsdokumentet/-rapporten umiddelbart kan offentliggøres i sin helhed (og det vil i praksis aldrig være muligt, enten grundet hensynet til rigets sikkerhed eller Industrispionage), så kan miljømyndigheden uden videre nøjes med at udlevere et ikke-teknisk resumé? Hvis det er en korrekt antagelse, kan vi kun tilslutte os formuleringen, da netop den øgede information af borgerne jf. stk. 1 og 2, kunne medføre væsentligt flere aktindsigtssager.

Kapitel 10:

Vi kan konstatere, at begrebet "inspektion" bliver erstattet af "tilsyn". Da risikovirksomheder modtager mange forskellige slags "tilsyn" vil vi foreslå, at "tilsyn" ændres til "risikotilsyn" eller "sikkerhedstilsyn", så virksomheden samt offentligheden ud fra overskriften kan gennemskue, hvad tilsynet drejer sig om. Vi vil i øvrigt opfordre til at man bibeholder "inspektion".

§ 20, stk. 2: Da oplysningerne ligger i kommunerne, kommer opgaven til at betyde et ikke ubetydeligt ressourcetræk hos kommunerne. Er der forhandlet DUT med KL i den forbindelse?

§ 22, stk. 1: Vi finder, at fristen på de 2 måneder på papiret lyder rimelig men, at det i praksis bliver svært at efterleve. Der lægges op til, at hver myndighed kan afrapportere særskilt til virksomheden. I praksis er dette ikke nemt at håndtere for virksomheden, og det kan være svært for de øvrige myndigheder, at følge med i, hvornår håndhævelse mv. på de andre ressortområder er efterkommet. De fleste vil sikkert vælge at sammenskrive et notat, hvilket kræver en højere grad af koordinering, høring mv. Herudover er der ofte tale om komplekse problemstillinger, der efterfølgende kræver gennemsyn af et omfattende sagsmateriale. Vi vil derfor foreslå, at tidsfristen forlænges til minimum 4 måneder – dog skal der selvfølgelig ske hurtig håndhævelse ved akut behov.

Kapitel 11:

§ 26: Skal det tolkes således, at virksomheden skal indsende sikkerhedsdokumenter/-rapporter via en centraliseret digitaliseringsløsning? Det er vi yderst skeptisk overfor. De eksisterende løsninger, herunder Kombit Byg og Miljø

samt klageportalen er mildest talt ikke specielt brugervenlige (hverken for borgere eller sagsbehandlere)..... og på INGEN måde tidsbesparende. Det drejer sig pt. om ca. 150 virksomheder, som sender rigtigt mange og meget store dokumenter. Hvilke fordele ser man i en digitalisering? Systemet skal vel kun videresende dokumenter fra A til B (sikkerhedsdokumenter er så forskellige, at indtastning af oplysninger i skemaer mv. ikke kommer til at give mening). I så fald bliver det blot en unødigt bureaukratisk proces, der løses langt bedre vha. e-mails. Vi opfordrer til at § 26 fjernes i den endelige bekendtgørelse

§ 27: Der opfordres til, at indberetninger og rapporteringsformer holdes i enkle og let tilgængelige formater.

Kapitel 14:

Der er i § 31 henvist til § 35. Der findes ikke en § 35.

§ 31: Fristen 1. juni 2016, der er fastsat i overgangsbestemmelserne, om at eksisterende virksomheder skal fremsende oplysninger som nævnt i § 8, vurderes at være en kort frist, idet det dels kan være omfattende – og omkostningstungt - for virksomhederne f.eks. at indføre sikkerhedsledelse på 1 år, og dels vil det betyde et væsentligt ressourcetræk hos myndighederne at skulle gennemgå de ændrede sikkerhedsdokumenter/-rapporter. Det kunne være hensigtsmæssigt, at overgangsbestemmelserne fulgte fristen for, hvornår virksomhedernes sikkerhedsdokumenter/-rapporter alligevel skal revideres, jf. § 10.

Bilag 9:

Del 3, pkt. 5: Hvad ligger der i udsagnet "hvor særlige eksterne risici eller faremomenter kan øge risikoen...."? Taler vi om jordskælv, tsunamier mv? Det vil nok være fornuftigt at præcisere i materialet, når Styrelsen indkalder oplysninger fra kommunerne.

Pkt. 6: På hvilket detaljeringniveau forventes denne beskrivelse at blive udmøntet? Vi er en smule bekymrede for, om bestemmelsen giver mulighed for at pålægge de lokale myndigheder meget detaljerede og stramme retningslinier, der kan vise sig u hensigtsmæssige i forhold til den konkrete tilsynsopgave. Virksomhederne er meget forskellige og vi skal opfordre til, at dette beskrives MEGET overordnet, og at Styrelsen efterfølgende forholder sig mere detaljeret til emnet i en vejledning.

Med venlig hilsen

Henrik Nissen

Miljømedarbejder

Aalborg Kommune
Miljø- og Energiforvaltningen
IndustriMiljø, MEF
Stigsborg Brygge 6
9400 Nørresundby
Tlf. 99312060
Direkte tlf. 99312421
www.aalborgkommune.dk

Kommunen må efter reglerne i Persondataloven ikke kommunikere elektronisk om personlige oplysninger, med mindre det sker som sikker kommunikation - f.eks. med Digital Post. På www.aalborgkommune.dk/post kan du læse om Digital Post.

Dato	23. april 2015
Sags id	14/9467
Sagsbehandler	Sonja Gubi Knudsen
E-mail	sgk@esbjergkommune.dk

Notat

Bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer.

§7 - Der mangler konkrete udmeldinger fx i et bilag, hvad forebyggelsesplanen skal indeholde, og hvordan samspil ses i forhold til virksomhedens sikkerhedsdokument og sikkerhedsrapport. Det anbefales, at begrebet "forebyggelsesplan" defineres i §4.

§13 stk. 5 - Det er angivet, at der inden for en rimelig frist efter at materiale jf. § 8 er modtaget, at der træffes afgørelse. I den forbindelse kan det være hensigtsmæssigt med centrale udmeldinger omkring beregningsforudsætninger og kriterier for accept af sikkerhedsdokumentation.

§16 stk. 3 - Det er her angivet, at risikomyndighed gør en ændret udgave af sikkerhedsdokument eller sikkerhedsrapport tilgængelig for offentligheden, såfremt myndigheden ikke kan imødekomme en anmodning om aktindsigt. Denne offentliggørelse kan være i form af et ikke-teknisk resume, som mindst skal indeholde generelle oplysninger om risikoen for større uheld og om muligt følger for menneskers sundhed og miljøet af sådanne uheld.

Med henblik på at imødekomme dette vil det være hensigtsmæssigt, at bilag 3 punkt VI (kolonne 2 virksomheder) suppleres med krav om at ikke teknisk resume suppleres med krav om oplysninger om mulige følger for menneskers sundhed og miljø.

§20 stk. 1 - Der er gode erfaringer lokalt med at koordinere tilsyn/inspektion med øvrige risikomyndigheder, det er derfor uhensigtsmæssigt med overordnet styring af tilsyn i en overordnet tilsynsplan.

Endvidere er kommuner omfattet af tilsynsplaner generelt på virksomheder, der er omfattet af miljøtilsynsbekendtgørelsen.

§31 - Der er en henvisning til § 35. Denne paragraf er ikke med i bekendtgørelsen. Der må være tale om en fejl.

Endvidere er det upræcist hvilke krav, der er til risikovirksomheder omkring overgangsbestemmelser. Det bør som eksempel præciseres om

kolonne 2-virksomheder, der var omfattet af bek. nr. 1666 pr. 31/5-15 skal fremsende et ikke teknisk resume senest den 1/6 2016. Altså om nye forhold skal suppleres til den fastsatte dato.

Bilag 3 og 4 punkt IV afsnit C – her bør det tydeliggøres, at virksomheder skal forpligtiges til at undersøge uheld i EU registre.

Michael Astrup Bjørnsen

Fra: Anne Guillouet på vegne af MST - Erhverv (Enhedens postkasse)
Sendt: 7. maj 2015 08:42
Til: Michael Astrup Bjørnsen
Emne: VS: Høring Risikobekendtgørelsen FKB – Foreningen af kommunale beredskabschefer

Fra: Anders Flindt Rasmussen [<mailto:anders.rasmussen@fredericia.dk>]

Sendt: 5. maj 2015 14:15

Til: MST - Erhverv (Enhedens postkasse)

Emne: Høring Risikobekendtgørelsen

På vejene af FKB – Foreningen af kommunale beredskabschefer, fremsendes her de bemærkninger der er indkommet i forbindelse med høring af udkast til ny Risikobekendtgørelse.

Bemærkningerne omhandler den nu angivne definition på et "større uheld" i §4.

Større uheld: En hændelse, f.eks. udslip, brand eller eksplosion af større omfang, som skyldes ukontrollerede hændelsesforløb under driften af en risikovirksomhed, og som straks eller senere medfører alvorlig fare for menneskers sundhed eller miljøet i eller uden for virksomheden, og hvori et eller flere farlige stoffer indgår.

Opmærksomheden skal henledes på nogle af de afsnit der stille krav til virksomheden, men kun i forhold til forebyggelse og håndtering af "større uheld".

I §7 skal risikovirksomheder (kun) træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forebygge større uheld.

I §9 skal risikovirksomheden (kun) indberette de ændringer der har væsentlige følger for risikoen for større uheld.

I §12 skal risikovirksomheder ved (kun) et større uheld straks alarmere alarmcentralen (telefon 112) og straks iværksætte den interne beredskabsplan ved en ukontrolleret hændelse, der med rimelighed kan antages at føre til et større uheld.

I §12 stk. 3 skal risikovirksomheden snarest muligt efter et større uheld, meddele risikomyndighederne og politiet de oplysninger, der fremgår af bilag 7.

Skal virksomhederne ikke længere forholde sig til de "mindre uheld", der omhandler mindre eksplosioner og brande og hvor mennesker ikke nødvendigvis er i alvorlig fare? Bekymringen går på om ikke virksomheden kan undsige sig nogle af de forpligtigelser de har i dag, ved alene at skulle forholde sig til de scenarier og hændelser der omhandler større brande og eksplosioner med alvorlig fare for mennesker og miljø.

Venlig hilsen

Anders Flindt Rasmussen
Beredskabsinspektør
Fredericia Brandvæsen - B
Fredericia Kommune

Direkte nummer: 72107034

Mobil:

E-mail: anders.rasmussen@fredericia.dk

Adresse: Prangervej 7, 7000 Fredericia

4. maj 2015

Miljøstyrelsen
Att.: Erhverv@mst.dk / micbj@mst.dk
Mærke: Høring risikobekendtgørelsen

Bemærkninger til udkast til Bekendtgørelse om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer.

Den danske brancheforening for distributører og professionelle anvendere af kemi, kaldet *Kemi & Life Science*, fremsender hermed sine bemærkninger.

Kemi & Life Science bakker op omkring sikker håndtering af farlige stoffer og en stram og retfærdig risikoregulering. Kemi & Life Science og dets medlemmer tilslutter sig det internationale risikoprogram for virksomheder kaldet Responsible Care (RC). Det er de europæiske brancheorganisationer for producenter og distributører (CEFIC og FECC), der driver RC¹. Dette program styres af kriterier og uafhængige kontrol, og sikrer et passende højt niveau for håndtering og distribution af kemikalier i EU og i Danmark.

Kemi & Life Science hilser SEVESO III-direktivet velkomment, når det implementeres effektiv og korrekt i dansk lovgivning. I den forbindelse med proportionalitet i forhold til både store og små virksomheder på det danske marked. Det er vigtigt at implementeringen sikrer en fair konkurrence både i Danmark og i forhold til andre lande i EU. Det er stærkt beklageligt, at Miljøstyrelsens udkast til bekendtgørelse ikke tilstrækkeligt har haft proportionalitet og fair konkurrence i fokus. Gennemføres udkastet kan det koste arbejdspladser i Danmark.

Generelle bemærkninger

Det er et grundlæggende problem, at forslaget ikke regulerer tilstrækkeligt forskelligt, når der er tale om en kolonne 2 eller kolonne 3 virksomhed. Dette tydeliggøres i Bilag 3:

"Nogle kolonne 2-virksomheder adskiller sig dog ikke meget fra kolonne 3-virksomheder med hensyn til mængden af farlige stoffer. I disse tilfælde skal sikkerhedsdokumentet i vidt omfang have samme indhold som en sikkerhedsrapport for kolonne 3-virksomheder".

Kemi & Life Science anbefaler, at man fra dansk side ikke fortsætter/ vedbliver at følge en uhensigtsmæssig fortolkningspraksis, men respekterer direktivets fastsatte tærskelværdier. I bilag 3 nævnes det også, at kolonne 2 virksomheder, at der i forbindelse med sikkerhedsdokumentet; *"skal påvise et højt beskyttelsesniveau"*. Vi foreslår en bedre formulering; *"et passende beskyttelsesniveau"*, som er en formulering, der er mere åben over for afbalancerede vurderinger, i forhold til at bruge ordet "højt", som kan give anledning til vidt forskellige tolkninger hos forskellige myndigheder.

Forslaget fortsætter endvidere en uhensigtsmæssig stramning omkring ammoniak anlæg, som ikke er en del af direktivet. Konsekvensen af § 4, 3) b) er, at mejerier og slagterier med mindre ammoniak anlæg fortsat vil være risikovirksomheder i Danmark. Danmark skærper således grænsen for ammoniak ti gange i forhold til direktivet, hvilket er en yderst skadelig overimplementering af direktivet. Det skal anføres, at dette område også er reguleret via maskindirektivet og anden arbejdsmiljølovgivning. Hensigten med SEVESO III direktivet er ikke at regulere små

¹ <http://www.cefic.org/Responsible-Care>

virksomheder, der har mindre kemikalieaktiviteter med mindre risiko. Formålet er at hindre alvorlige uheld med faglige stoffer og bør samtidig sikre en proportionalitet ved at hindre unødvendige arbejdsprocesser til gene for små virksomheder i Danmark. Danmark forsøgte at få tærskelværdien for ammoniak skrevet ind i SEVESO III, hvilket Kommissionen ikke vurderede nødvendigt. Miljøstyrelsen bør respektere dette og i den forbindelse huske på, at Regeringen og Erhvervsministeriet har særligt fokus på at nedbringe unødvendige byrder for små virksomheder bl.a. igennem Virksomhedsforum.

Udkastet fremviser endnu en overimplementering i forhold til SEVESO III direktivet ved ikke at respekterer direktivets undtagelser i artikel 2. At SEVESO III har disse undtagelser (*relateret til transport*) skyldes en allerede skrap regulering fra internationale transportregler. Udkastets overimplementering kan komme til at belaste konkurrenceevnen hos bl.a. danske havne- og transportvirksomheder.

Kemi & Life Science finder den nye § 11 med bilag 6 udmærket da bilagets sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner i vidt omfang overlapper med allerede eksisterende praksis. Det er fint, at det er politiet, der er den vurderende myndighed. Politiet kan samarbejde på europæisk plan og foretage balancerede vurderinger af, hvornår det er nødvendigt med en sikringsplan.

I § 16 foreslås det, at virksomhedens liste over farlige stoffer skal gøres offentligt tilgængelig. Man bør nøje overveje på hvilket niveau og, hvornår man ønsker offentliggørelse af sikkerhedsmæssige årsager. Kommer lister over farlige stoffer i de forkerte hænder, kan det bidrage til undergrave formålet med SEVESO III.

Kemi & Life Science anbefaler, at Miljøstyrelsen tidligt i implementeringen indkalder relevante virksomheder og organisationer for at få udviklet en konkret vejledning til forståelse af de komplicerede SEVESO III reglerne. Politiet bør indgå i dette arbejde. I det hele taget bør Miljøstyrelsen og Politiet tilstræbe at foretage vejledning og fortolkning så direktivnært som muligt og bidrage til at medlemslandenes risiko- og tilsynsmyndigheder styres imod en ensartet håndhævelse.

I forbindelse med udarbejdelse af vejledning vil vi gerne give nogle eksempler på ting den bør medtage:

§ 4 indeholder flere uklarheder, f.eks., hvad der menes med "farlige stoffer", "større uheld" (stk 10) og ordet "risiko".

§ 6 savner en tydeliggørelse, hvornår Beredskabsstyrelsen er kompetente myndighed, og hvad betyder det for en virksomhed når § 9 taler om en "væsentlig ændring" eller blot en "ændring"?

En slutbemærkning er, at Kemi & Life Science på det kraftigste anbefaler Miljøstyrelsen til fremover at invitere alle relevante parter til at afgive input på lignende høringer. Kun ad den vej sikres en korrekt opsamling af input fra erhvervslivet med henblik på at opnå en effektiv kemikaliregulering. Det er beklageligt og uforståeligt, at Miljøstyrelsen har glemt at invitere Kemi & Life Science til denne høring. Kemikaliedistribution er meget central for SEVESO III. Fremover bedes Miljøstyrelsen fremsende høringer til info@kemi-og-life-science.dk.

FAKTA om Kemi & Life Science

Kemi & Life Science organiserer danske og internationale distributører af kemi til det danske marked samt virksomheder, der anvender kemi i deres forretning. I kan læse mere om foreningen på <http://www.kemi-og-life-science.dk>

Med venlig hilsen

Rene Fleischer

Formand for Kemi & Life Science

Kommentarer fra COWI A/S til udkast til risikobekendtgørelse vedrørende Seveso III.

ad §1

Der skrives menneskers sundhed, men formodes også at dække pludselige reversible skader på personer.

ad §10

Emne til mulig afklaring i bekendtgørelse: Kan en virksomhed undlade at indsende sikkerhedsdokument/-rapport efter 5 år, såfremt der ikke er væsentlige ændringer i forhold til en ajourført version, som er indsendt midt i 5 års perioden efter en væsentlig ændring, eller i forhold til seneste ordinære version.

ad §11

Bekendtgørelsen forstås således, at sårbarhedsvurdering ikke sendes til kommunalbestyrelsen sammen med sikkerhedsrapporten, men særskilt til politiet? En tydeliggørelse anbefales.

ad §13, stk. 5

Formuleringen "en rimelig frist" bør tydeliggøres. Der er flere eksempler på, at virksomheder ikke kan få afsluttet myndighedsbehandling som følge af, at miljømyndigheden lægger sagen til side for at fremme andre prioriterede opgaver, og at Arbejdstilsynet udnytter risikobekendtgørelsen til at fremme sagsbehandling efter arbejdsmiljølovens almindelige bestemmelser og dermed forlænger myndighedsbehandling af sikkerhedsdokumenter og -rapporter.

ad §14

Bekendtgørelsen forstås således, at nødvendig udveksling af relevante oplysninger mellem risikovirksomheder i forbindelse med eventuel dominoeffekt sker på initiativ af myndighederne. Heraf udledes, at en virksomhed inden påbegyndelse af udarbejdelse eller ajourføring af sikkerhedsdokument/-rapport kan få udleveret de relevante oplysninger fra myndighederne. Kapitlet kan tydeliggøres.

ad §30

Der savnes tydeliggørelsen af overgangsbestemmelser for virksomheder, som allerede er i gang med udarbejdelse eller ajourføring af sikkerhedsdokument/-rapport med forventet fremsendelse til myndighederne umiddelbart efter 1. juni 2015.

ad Bilag 1, note 3

En præcisering af begrebet "boligområde" er ønskelig. Emnet giver ofte anledning til tvivl.

ad Bilag 1, note 4

QUX og QLX bør være henholdsvis QUX og QLX.

ad Bilag 2, stk. 3

Punktum efter "CAS nummer" bør fjernes.

ad Bilag 2 og 3, generelt

En tydeliggørelse af, om der er visse skadeeffekter, der kan udelades for en virksomhed; f.eks. varmestråling fra brand, selvom virksomheden ikke er risikovirksomhed som følge af oplag af brandfarlige stoffer, men ellers opfylder Tekniske Forskrifter. Ligeledes bør kravene i forbindelse med risiko for naturgas tydeliggøres. Virksomheden har som regel ikke noget oplag af naturgas, men der vil i forsyningsystemet være betydelige mængder. Skal risiko ved udslip fra forsyningselskabets røranlæg på virksomhedens matrikel indregnes i virksomhedens samlede risiko.

Ad Bilag 6, Del 1

Det forekommer, at de omhandlede oplysninger i en vis udstrækning allerede er fremskaffet i forbindelse med f.eks. Anmeldelse (Bilag 2) og Oplysninger til offentligheden (Bilag 8). Der kunne med fordel laves krydshenvisning i bekendtgørelsen.

Ad Bilag 6, Del 2, stk. 1

"Procedurer for håndtering...". Tekst skal rykkes ind på siden.

Ad Bilag 6, generelt

Vil der blive udarbejdet yderligere vejledningsmateriale i forbindelse med udarbejdelse af sårbarhedsvurdering og sikringsplan?

Vil der blive krævet særlig godkendelse af personer, der udarbejder sårbarhedsvurdering og sikringsplan?

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

30. april 2015

Ref: RIRI

Novo Nordisk A/S' høringsvar ift. udkast til risikobekendtgørelse for gennemførelse af Seveso III-direktivet

Ad §7 punkt 1), 2) og 3)

Det foreslås at tydeliggøre formål og indhold i relation til "forebyggelsesplanen". Samtidig foreslås at indsendelse af forebyggelsesplan og sikkerhedsledelsessystem eller tilsvarende bør ske samtidig med sikkerhedsdokument/ sikkerhedsrapport - begge senest 2 år efter at virksomheder bliver omfattet af Risikobekendtgørelsen.

Det foreslås at specificering af indhold i sikkerhedsrapporten bliver vejledende, således at der ikke sker en stramning ift. direktivet. Alternativt at kravene til sikkerhedsdokumentet er tilsvarende direktivets krav til forebyggelsesplan.

Krav til kolonne 2-virksomheder om sikkerhedsledelsessystem er en stramning i forhold til Seveso II og ikke krævet i Direktivet. Dette krav bør bortfalde.

Baggrund:

Det er i udkast til bekendtgørelsen uklart hvad der lægges i "forebyggelsesplan" kontra sikkerhedsdokument. Forebyggelsesplan er nævnt som særskilt betegnelse men ikke nærmere specificeret. Specifikationer for indhold i sikkerhedsdokumentet fremgår af bekendtgørelsens bilag 3, men indholdet i dette bilag vedrører delvist Direktivets bilag III, som er de oplysninger, der skal indgå i forebyggelsesplanen (Artikel 8, stk. 5).

Set i lyset af ovenstående vil det ikke give mening med forskellig tidsfrist for forebyggelsesplan og sikkerhedsdokument, da disse synes integrerede.

Der er ikke krav til udarbejdelse af et sikkerhedsdokument for kolonne 2-virksomheder i Seveso III-direktivet. Bekendtgørelsen (udkast) fastsætter krav til indhold i sikkerhedsdokumentet, som er tilsvarende sikkerhedsrapporten, hvilket er en stramning i forhold til direktivet.

Generelt savnes begrundelse for hvorfor den danske implementering af direktivet er skærpet ift. Seveso III-direktivet. I direktivet er kolonne-2-virksomheder kun påkrævet udarbejdelse af forebyggelsesplan jf. artikel 8. I bekendtgørelsen er der derudover sat krav om udarbejdelse af sikkerhedsdokument, hvor punkt II-V i bilag 3 vedrører oplysninger som i direktivet kun påkræves af kolonne 3-virksomheder (bilag II).

Af Seveso III-direktivets artikel 8 stk. 5 fremgår ikke, at der SKAL indføres sikkerhedsledelse, men at forebyggelsesplan for kolonne 2-virksomheder "kan opfyldes ved hjælp af andre hensigtsmæssige midler, strukturer og ledelsessystemer, der er forholdsmæssigt afstemt efter risikoen under hensyntagen til principperne i bilag 3". Dette bør ligeledes indgå i bekendtgørelsen således, at der er andre muligheder end sikkerhedsledelsessystem jf. udkast til bekendtgørelsen §7 stk. 1 litra 2).

Ad §11 Sårbarhedsvurdering

Der bør tilføjes noget om sikring af disse oplysninger. I bekendtgørelsen er ikke skrevet noget om fortroligheden omkring disse oplysninger og hvordan der sikres mod at netop disse oplysninger falder i hænder på evt. skadevoldere.

Ad §14 Dominoeffekt

Der bør tilføjes noget om sikring af forretningshemmeligheder.

Baggrund:

Der er ikke nævnt begrænsninger ift. forretningshemmeligheder i § 14, hvilket der bør. En formulering kunne være tilsvarende § 16 stk. 3, hvor der står, at det "finder anvendelse med de begrænsninger, der følger af offentlighedsloven, forvaltningsloven og lov om aktindsigt i miljøoplysninger".

Ad Bilag 1

Der bør vedlægges eksempler på sumformlerne, da de umiddelbart er svære at forstå.

Forhold til Arbejdstilsynets risikobkg. i høring

Det foreslås, at krav om udarbejdelse af Intern beredskabsplan for kolonne-2 virksomhed indarbejdes i miljøstyrelsens bekendtgørelse.

Baggrund:

Det kan være kilde til misforståelse, at det kun af arbejdstilsynets risikobekendtgørelse (udkast i høring) fremgår, at der skal udarbejdes intern beredskabsplan også for kolonne 2-virksomheder og ikke kun for kolonne 3-virksomheder, som det fremgår af miljøstyrelsens udkast til bekendtgørelse. Den eneste forskel er, at den interne beredskabsplan for kolonne 2 skal sendes til AT.

Med venlig hilsen

Rikke Nørby Riber
Global EHS

Hanne Troen
FeF Chemicals A/S

Michael Astrup Bjørnsen

Fra: Marianne Rydam <marry@dongenergy.dk>
Sendt: 15. maj 2015 11:22
Til: Michael Astrup Bjørnsen
Cc: Henrik Fiil-Nielsen; Henrik Bramsnæs
Emne: DONG Høringssvar Miljøministeriets risikobekendtgørelse - J.nr. 029-00331
Vedhæftede filer: Bemærkninger til risikobekendtgørelsen.docx

Sag: 029-00331
Sagsdokument: 4079399

Til Michael Astrup Bjørnsen

Ved en fejl er vedhæftede høringssvar ikke blevet fremsendt til Miljøstyrelsen indenfor tidsfristen.

Jeg beklager fejlen og håber at vores bemærkninger kan nå at komme i betragtning.

Med venlig hilsen
Marianne Rydam
QHSE specialist
QHSE
Customers & Markets

DONG
energy

Teknikerbyen 25
2830 Virum
Tlf. +45 99 55 53 74

marry@dongenergy.dk
www.dongenergy.dk

Emne Høring om risikobekendtgørelsen
Til Marianne Rydam
Kopi
Fra Bjarne Dynkel og Kim Risager
Vedrørende

DONG Energy A/S
Teknikerbyen 25
2830 Virum
Danmark

Tlf. +45 99 55 11 11
Fax +45 99 55 00 11

www.dongenergy.dk
CVR-nr. 36 21 37 28

1. Det fremgår ikke af udkaste hvorledes risikovirksomheden skal forholde sig, hvis anlæg, eller dele heraf, falder ind under både BEK 1025 vedr. naturgasvirksomheder og BEK 1666 – risikobekendtgørelse som beskrevet i udkastet. Det vil være tilfældet, hvis risikovirksomheden har dele af anlægget, som er bevillingspligtigt under Lov om naturgasforsyning.

24. april 2015

Vores ref. Kim Risager

kimri@dongenergy.dk
Tlf. 99554759

Det ønskes gjort tydeligere, hvorledes myndighedssamarbejdet og risikovirksomheden håndtere i sådanne tilfælde for at undgå evt. konfliktende krav.

2. I bilag 1 – farlige stoffer, under del 2 – navngivne farlige stoffer, punkt 18 side 20 står der "flydende brandfarlige gasser, kategori 1 eller 2 (inkl. LPG) og flydende naturgas (jf. note 19)". Vi mener ikke det er korrekt at der står flydende naturgas og forestår punktet ændret til

"flydende brandfarlige gasser, kategori 1 eller 2 (inkl. LPG) og naturgas (for opgraderet biogas se note 19)".

- 3 Under noter til bilag 1, punkt 19 side 27. Det fremgår ikke klart hvilken kategori ikke opgraderet biogas tilhører. Foreslår at sætningen "der af følger, at tærskelværdier 10/50 forsat gælder for biogas, der ikke er opgraderet i henhold til gældende standarder" fjernes fra noten.

I stedet forslås at ikke opgraderet biogas enten

- a. Tilføjes under Del 1 P2 Brandfarlige gasser og ret punktet til "P2 Brandfarlige gasser, brandfarlige gasser, kategori 1 eller 2 (inkl. ikke opgraderet biogas).

Eller

- b. Tilføjes under nyt punkt 49 under Del 2 navngivne farlige stoffer